

Torsdag den 7. november 2013 (D)

1

15. møde

Torsdag den 7. november 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til statsministeren, justitsministeren og forsvarsministeren om overvågning af danske borgere m.v.

Af Pernille Skipper (EL) m.fl. (Anmeldelse 05.11.2013).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social service. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen). (Fremsættelse 31.10.2013).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Styrkelse af sundhedsaftaler og regionsråds muligheder for at samarbejde med offentlige myndigheder og private virksomheder m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 31.10.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og kildeskatteloven. (Effektivisering af inddrivelsen af forsyningsvirksomheders krav gennem adgang til skyldners personnummer og henstand med indregnet restskat m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 31.10.2013).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om fremrykning af skattelettelser fra Aftaler om Vækstplan DK.

Af Peter Christensen (V) og Torsten Schack Pedersen (V). (Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 62 (Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love. (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.)).

Michael Aastrup Jensen (V) og Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 18 (Forslag til folketingsbeslutning om en styrket håndhævelse af ophavsrettigheder på internettet).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 8: Forespørgsel til statsministeren, justitsministeren og forsvarsministeren om overvågning af danske borgere m.v.

Af Pernille Skipper (EL) m.fl. (Anmeldelse 05.11.2013).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social service. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen). (Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 10:00

For handling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Anne-Mette Winther Christiansen som Venstres ordfører.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Regeringen foreslår her med L 49, at der skal ske en udskydelse af en planlagt revision af servicelovens § 123 d, som skal

udskydes til folketingsåret 2015-16. For at give lidt oplysning kan jeg sige, at § 123 jo er den, der giver kommunerne tilladelse til, at døgninstitutioner og opholdssteder kan bruge alarm- og pejlesystemer over for børn og unge med psykisk funktionsnedsættelse, og systemerne må så bruges i en begrænset periode, når der er en risiko for, at vedkommende udsætter sig selv eller andre for en personskade. Det er anslået, at det drejer sig om en mindre gruppe på 55-110 personer, som kunne være dem, der kunne blive berørt af loven.

Det er en meget bred aftale, og vi lavede den i 2011 – vi skriver nu 2013 – og det var så meningen, at det var i indeværende folketingsår, at man skulle fremsætte et forslag til revision af loven, og det er der, at jeg sådan begynder at tænke, at det er meget uheldigt, at vi udskyder en revision af et forslag, som faktisk gav rigtig god mening.

Vi erkender, at regeringen har en pointe, fordi det har vist sig ved spørgeskemaundersøgelsen, at der kun er 1 ud af de 71 kommuner, som har svaret tilbage, at de har truffet afgørelse om tilladelse til at anvende ordningen. Men jeg bliver nødt til at sige, at det ærgrer os dybt i Venstre, at der kun er en kommune, der har truffet afgørelsen, og det får os til at tænke: Er vi sikre på, at ministeren har passet sit arbejde og fået fulgt op på sagerne og været sikker på, at man derude var klar over, at man skulle i gang med dette arbejde og derfor have lavet grundlaget lokalt, sådan at man kunne komme videre med sagen?

Det ville jo kunne være en ting, hvor man tænker, at det senere hen kunne have betydning på området for ældre med demens, hvor man også kunne have brug for en form for alarmsystem. Der er mange pårørende, der henvender sig og siger, at de så gerne vil have, at der bliver taget vare på vores ældre på en bedre måde. Så derfor er vi meget bekymrede over, at vi skal give den her tilladelse, og ja, vi ender jo med at sige, at det må vi så gøre. Men hvorfor? skal jeg lige spørge, og det jeg skal nok også gøre senere. Hvorfor er det, at man ikke kunne gøre det i næste folketingssamling frem for at vente 2 år?

Så altså, det er ikke kønt, og ja, vi skal nok være her og støtte, men vi har altså en dyb bekymring over, at sådan en ting her er nødvendig at fremsætte.

Jeg skal så uden ellers at tage alle ordene med sige, at jeg skal hilse fra Konservative Folkeparti og nævne, at de støtter forslaget.

Kl. 10:04

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Maja Panduro som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Ja, hvis diskussionen i salen sådan er ved at stilne af, kan jeg starte med at sige, at Socialdemokraterne støtter det her forslag.

Som den tidligere ordfører nævnte, er der jo tale om en ganske lille gruppe, nemlig et sted mellem 55 og 110 børn, men til gengæld er det jo en gruppe, som i den grad har behov for, at vi træffer nogle gode beslutninger for dem. Det var vi rigtig optaget af, da vi for nogle år tilbage vedtog det her lovforslag. Når vi endte med at sætte en revisionsbestemmelse ind – det var det jo sådan set ikke meningen der skulle være fra starten af – så var det jo i høj grad, fordi vi var optaget af, om det her nu blev brugt på den rigtige måde. Vi var meget optaget af, at det at bruge alarmer og pejlesystemer kunne være et godt redskab, når der er tale om, at barnet eller den unge kan risikere at være til skade for sig selv eller andre, men at det ikke måtte træde i stedet for det pædagogiske arbejde. Det var jo en af grundene til, at man endte med at lægge revisionsbestemmelsen ind. Og det er jo i virkeligheden det samme, kan man sige, som er grunden til, at det også giver mening nu at udskyde revisionsbestemmelsen, for en enkelt sag er jo ikke meget at revidere ud fra.

Så er det jo ikke, som det måske næsten kunne lyde lidt på noget af det, som den tidligere ordfører sagde, sådan, at muligheden for at bruge de her alarmer eller pejlesystemer som redskab i mellemtiden suspenderes. Tværtimod, hele ideen er jo sådan set, at vi skal et have bredere beslutningsgrundlag for at kunne vurdere, om det her nu bliver brugt på den rigtige måde. Dernæst kommer jo, at vi har et magtanvendelsesudvalg siddende, som skal kigge bredere på det her område, se på, hvordan det i det hele taget er, det står til med hensyn til magtanvendelser, bl.a. på de institutioner og opholdssteder, hvor de her børn bor, og det ville da give mening at have det arbejde, som de sidder og laver, med ind, når vi også skal revidere den her bestemmelse.

Derfor synes vi, at det giver god mening at udskyde revisionen, og fortsætte med diskussionen, sådan som vi gør, sådan at vi i fællesskab kan sikre de bedste vilkår for de her ganske få, men meget særlige børn og unge.

Kl. 10:06

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen

Kl. 10:06

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg er interesseret i at høre, om ordføreren kan fortælle lidt mere om, om der fra ministeriets side er blevet givet mulighed for at få sørget for, at kommunerne var orienteret om, at de selv skulle træffe beslutningen, for det er jo kommunerne, der selv skal træffe beslutning om, hvorvidt de ønsker at anvende denne beføjelse i serviceloven. Det er det, der ikke er blevet fulgt op på, og det er derfor, man ikke kan revidere det. Er ordføreren bekendt med, at ministeriet har været ude at hjælpe til med at forklare kommunerne, at de altså her havde et værktøj, de kunne bruge?

Kl. 10:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:07

Maja Panduro (S):

Nu havde vi jo en borgerlig minister på det tidspunkt, hvor vi heldigvis ganske bredt lavede den her aftale, så jeg kender ikke i detaljer til, hvad den minister måtte have gjort for at udbrede kendskabet til det. Jeg kan huske, at vi jo dengang selvfølgelig havde det i høring, også i kommunerne, og fik høringssvar ind, og jeg antager, at der har været en proces, som der nu plejer at være. Men jeg kender ikke detaljerne. Vi kan jo spørge både nuværende og tidligere minister om, hvad der har været gjort der.

Kl. 10:07

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:07

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen det er ikke, fordi jeg ønsker at sige, hvem der var bedst, og hvem der var dårligst. Jeg spørger bare til en arbejdsproces, og om ikke det ville være rimeligt, at man følger op på, at man sætter et arbejde i gang, følger op på, om der er et godt flow, om det er i en god gænge, og om KL har en fornemmelse af, hvordan det her arbejde pågår, så vi ikke skal komme her og stå med en udskydelse af en revision, fordi vi faktisk ikke rigtig har et grundlag. Det lugter altså af, at man ikke har fået gjort sit arbejde.

Ja, beslutningen blev truffet under en anden regering, men i bred enighed, så der behøver vi ikke at kriges. Så er der gået 2 år, og jeg synes, at 2 år burde være længe nok, så har man ikke en interesse i det?

Kl. 10:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:08

Maja Panduro (S):

Ordføreren siger: hvis en minister ikke har gjort sit arbejde. Det er selvfølgelig beklageligt, hvis den minister, som var socialminister på det pågældende tidspunkt, da vi traf den beslutning, ikke har gjort sit arbejde. Det ved jeg ikke om er tilfældet. Jeg går ud fra, at man har implementeret det her på samme måde, som vi jo gør, når vi laver lovforslag. Men jeg tror da, at vi, hver eneste gang vi træffer beslutninger her, har en fælles interesse i måske at gøre en lidt særlig indsats for at få udbredt det glade budskab. Det gælder ikke kun den her sag, men ganske mange sager, og det er jo en interesse, som vi har fælles, og måske også en opgave, som vi kunne løfte i fællesskab.

Men hvordan den daværende konservative socialminister har ageret i præcis den her sag, og hvad der måtte have været af opfølgning siden hen, har jeg ikke kendskab til.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Fru Karina Adsbøl som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak, formand. Efter serviceloven er der mulighed for at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer i særlige situationer og derigennem skabe en øget tryghed og sikkerhed for børn med betydelig og varig psykisk funktionsnedsættelse og deres forældre samt samfundet i øvrigt. Samtidig har institutionerne med et personligt alarm- eller pejlesystem et redskab til at håndtere en svær situation i de særlige, konkrete tilfælde, hvor det vurderes, at et alarm- eller pejlesystem kan medvirke til at afværge risikoen for skader på barnet eller andre.

Med lovforslaget foreslås det at udskyde den planlagte revision af servicelovens § 123 d om brug af alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge, der er anbragt i en døgninstitution eller på et opholdssted. Der blev sat en revisionsbestemmelse ind i den lov, som blev vedtaget i 2011, så det skulle tages op til revision i år. Men ministeren oplyser så, at det ikke har været muligt at tilvejebringe et tilstrækkelig oplyst erfaringsgrundlag, som revisionen ifølge forarbejdet krævede i 2011, og derfor foreslås det nu at udskyde dette. Det gør det jo så, for at man kan fremskaffe det relevante oplysningsgrundlag.

Der blev jo gennemført en undersøgelse i kommunerne, og der synes jeg at det er meget problematisk, at kun 71 kommuner har svaret, og at det altså ikke er alle 98 kommuner, der har svaret.

Der er kun modtaget én ansøgning, som endnu ikke er færdigbehandlet. Derfor kunne man jo passende spørge, om kommunerne overhovedet ved, at de har den her mulighed, og spørge, hvorfor de ikke svarer, når man sender spørgeskemaer ud.

Der bliver desuden også peget på, at baggrunden for det her lovforslag er, at det skal ses i sammenhæng med afrapporteringen fra Udvalget om magtanvendelse på anbringelsessteder for børn og unge – det, der kaldes Magtanvendelsesudvalget. Udvalget skal bidrage til at afklare de etiske, juridiske og praktiske grænsedragninger i anvendelsen af magt over for børn og unge, der er anbragt, og komme med et forslag om et nyt regelsæt i serviceloven, der giver redskaber til magtanvendelse, som er nødvendige på anbringelsesstedet eller i

plejefamilien under hensyn til barnets eller den unges retssikkerhed. Da udvalgets afrapportering vil kunne indeholde forslag og viden af relevans for revisionen af servicelovens § 123 d, foreslås det derfor tillige at afvente udvalgets afrapportering, som forventes at foreligge ved udgangen af 2014.

Det lyder jo rigtig fornuftigt, at man gerne vil have Magtanvendelsesudvalgets synspunkter med i forhold til det her, for det er jo altid meget svært med overvågning og GPS. Der kan være retssikkerhedsmæssige konsekvenser af det, og derfor er det vigtigt, at det selvfølgelig bliver gjort ordentligt og på oplyst grundlag.

Der har tidligere været en artikel i Kristeligt Dagblad, hvor Sytter Kristensen fra LEV ønskede mere overvågning i forhold til udviklingshæmmede. Og det bliver somme tider lidt farligt at tale om det, for man har jo også retssikkerheden i forhold til unge og magtanvendelse at tage hensyn til. Men Sytter Kristensen, som er formand for Landsforeningen LEV – landsforeningen for de udviklingshæmmede – udtaler, at vi er alt for forskrækkede, når talen falder på at sætte GPS på folk eller sætte et kamera op. Men hun siger så samtidig også, at det simpelt hen er for at beskytte de unge, når de går ud og måske ikke kan finde hjem eller går ud uden tøj på, for de kan blive syge og måske blive fundet død et eller andet sted.

Der var et eksempel for nylig fra mit eget område på en, som var gået, og som blev fundet ude på en vej midt om natten uden tøj på. Det er jo det, man skal se det i relief af, når man ønsker overvågning. Det er simpelt hen for at hjælpe de unge mennesker, men der skal også altid tages hensyn til de retssikkerhedsmæssige konsekvenser af det. Men vi kan godt støtte en udskydelse af den her lovrevision.

Kl. 10:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Zenia Stampe som radikal ordfører.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Det er jo et meget kort lovforslag. Det udskyder en revision. Jeg skal prøve at fortælle det, så vores tilhørere her kan forstå det.

Det handler om, at man kan give børn og unge, som er anbragt, og som har et eller andet handicap, et alarmsystem, så man kan pejle dem, så man kan vide, hvor de er. Det kan være rigtig godt redskab til at forhindre, at de ikke pludselig bevæger sig ud, hvor man ikke kan finde dem, og det er dødkoldt, og man er bange for, at de dør af kulde et eller andet sted. Men samtidig er det også ret grænseoverskridende at skulle sætte alarmer på folk. Man kunne forestille sig, hvis ens forældre hele tiden vidste, hvor man var. Det ville jo ikke være så rart, heller ikke selv om man var handicappet.

Da man indførte den her mulighed, var der derfor en diskussion og nogle betænkeligheder om, hvorvidt det nu også var etisk korrekt og ansvarligt at gøre det. Derfor besluttede man sig for at se på de konkrete erfaringer, man gjorde sig, og bagefter diskutere, om det nu var rimeligt over for de her børn og unge. Og det, vi så bare ved i dag, er, at det kun er blevet anvendt en gang. Det er der nogen her, der har kritiseret, men jeg vil sige, at det jo er ret grænseoverskridende, og det er en helt ny metode, og derfor synes jeg ikke, det er underligt, at kommunerne ikke straks har kastet sig ud i det og har pakket en masse børn og unge ind i alarmer og GPS. Jeg tror, det er noget, man langsomt vil gøre sig nogle erfaringer med, og derfor er det også helt naturligt, at vi venter med den her revision og evaluering, til vi har gjort os de konkrete erfaringer og kan se, hvordan det har virket, og hvad vi har fået ud af det og også, hvordan det har været for de børn og unge, som har været omfattet af de her nye metoder.

Så vi synes, det er helt naturligt at udskyde revisionsbestemmelsen. Vi synes også, det er helt naturligt, at kommunerne sådan lige er lidt tid om at tage det her instrument til sig, og det er der også god grund til, for det er grænseoverskridende. Det er et vigtigt instrument, men man skal søreme også tænke over, hvordan man bruger det. Så vi bakker fuldstændig op om forslaget.

Kl. 10:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Anne Baastrup som SF's ordfører.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Nu skal vi lige huske, at det her lovforslag handler om at udskyde en lovrevision. Jeg skulle hilse fra Enhedslisten og sige, at det er de enige i at vi gør.

Der har været en diskussion om, at kommunerne ikke har overholdt deres forpligtelse til at gennemføre lovgivningen, men dertil vil jeg så bare sige, at der jo er en grund til, at Folketingets Socialudvalg bad om en lovrevision. Der var en bekymring: Går man for langt? Den politiske bekymring, man havde i Folketingets Socialudvalg, en bekymring, der dækkede stort set alle partier, har man også i kommunerne. Og jeg er helt sikker på, at man også har den bekymring ude på opholdsstederne, døgninstitutionerne og hos plejefamilierne, hvor disse børn bor. Derfor er det helt naturligt, at det tager tid, før man går i gang med den her type af foranstaltning, for det, at alle pædagoger, der arbejder med børn, er mest optaget af, er at give børnene den tryghed og nærhed, som betyder, at det ikke er nødvendigt med GPS'er eller andre alarmsystemer. Jeg synes, det er helt naturligt, at kommunerne er langsomme, meget langsomme, og overvejer, om det overhovedet er nødvendigt, før de tager det her redskab i brug.

Så vi støtter sammen med Enhedslisten lovforslaget i dets form, og så må vi jo så se, om kommunerne hen ad vejen rent faktisk synes, at det er en god hjemmel, de har fået.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Fru Thyra Frank som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Som vi har hørt, drejer det sig om kommunernes mulighed for at anvende personlige alarm- og pejlesystemer over for børn og unge med betydelig og varig nedsat psykisk funktionsevne og som er anbragt på døgninstitutioner eller opholdssteder. Liberal Alliance kan tilslutte sig forslaget om at udskyde revisionen for at indhøste flere erfaringer på området.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak for det. Så er det social-, børne- og integrationsministeren.

Kl. 10:19

Social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen): Jeg vil meget gerne takke for partiernes bemærkninger til lovforslaget, og jeg har også lyttet til de kritiske bemærkninger, som der er. Jeg er sådan set glad for, at det ser ud til, at der er opbakning i Folketinget til at udskyde gennemførelsen af revisionen af bestemmelsen om alarm- og pejlesystemer til folketingsåret 2015-16. Revisionen kan til den tid gennemføres på det forudsatte erfaringsgrundlag med revisionen af reglen, og det er sådan set det, der er tanken.

Jeg ser frem til behandling af lovforslaget i Socialudvalget, og så skal vi jo også huske hinanden på, at loven er gældende, og at den også er gældende for kommunerne fremover, og også indtil vi laver revisionen

Kl. 10:19

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:20

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Kunne man forestille sig, at ministeren så nu vil rette henvendelse til kommunerne og spørge, om de er obs på, at de skal have taget den her beslutning lokalt, og sige, at vi også er meget interesserede i at høre deres evalueringer? Og kunne ministeren prøve at forklare, hvorfor der ikke er sket noget i de 2 år, den har ligget derude?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:20

Social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen): Jeg kan i hvert fald forsøge at redegøre for det så godt som overhovedet muligt. Det, der jo er vigtigt her, er, at KL også har indgivet høringssvar, og også derfra beder man om, at man venter med revisionen. Jeg vil selvfølgelig være og er hele tiden i dialog med kommunerne, det mener jeg sådan set vi alle sammen har en stor interesse i at være, og lige præcis med et initiativ som det her er det vigtigt, at vi har en fælles forståelse af, hvem det faktisk er, vi laver loven for, nemlig de børn og unge voksne, som kan stå i en rigtig svær situation. Det er derfor, man laver det her lovforslag.

Men noget af begrundelsen er jo også, hvilket også har været nævnt her, at når Magtanvendelsesudvalget ved udgangen af 2014 kommer med deres resultater af deres undersøgelser, så handler vi på et mere vidensbelyst område. Og det synes jeg sådan set vil være nyttigt, fordi det er alvorlige sager, vi står og tager stilling til.

Kl. 10:21

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:21

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen det er nemlig alvorligt, og man kan sige, at det er en lille befolkningsgruppe, men det er jo en, vi skal drage en særlig omsorg for; det er vores opgave at drage den omsorg for dem. Som jeg sagde i min ordførertale, kunne jeg da godt tænke mig at høre ministeren, om det er sådan, at man har dette magtanvendelsesudvalg til at arbejde med denne sag, for at man så efterfølgende har et erfaringsgrundlag, der også kan anvendes til ældre med demens eller voksne med demens, for der har vi jo heller ikke en løsning hundrede procent. Vil den så blive udskudt nu, på grund af at vi ikke kommer i hus med den første her?

Kl. 10:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:22

Social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen): Jeg forstår bekymringen, men jeg vil også sige, at det er et spørgsmål, som jo også kan drøftes i udvalget og lægger op til en udvalgsdrøftelse. Der ligger ikke i det her, at det har berøring med demensområdet. Det, vi forholder os til i dag, er i forhold til det lovforslag og § 123 d, som angår alarm- og pejlesystemer over for børn og unge med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne. Det er så-

dan set det forslag, vi behandler her. Det er også det, der er erfaringen, det er jo helt faktuelt, i forhold til at vi kan se, at kommunerne ikke har tilbagemeldt på det. Så jeg tror, vi har en fælles opgave herfra i forhold til at få kontakt til kommunerne og få dem til at følge op på de her muligheder, så vi har et oplyst grundlag at tage stilling ud fra, når vi tager det op i folketingsåret 2015-16, hvilket KL også har set positivt på.

Kl. 10:23

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Styrkelse af sundhedsaftaler og regionsråds muligheder for at samarbejde med offentlige myndigheder og private virksomheder m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 10:23

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Sophie Løhde som Venstres ordfører.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Tak. Lovforslaget her følger op på to mindre bidrag fra evalueringen af kommunalreformen, og vi glæder os da i Venstre over, at netop regeringens eget evalueringsudvalg har været så klar i sin konklusion om kommunalreformen, nemlig at kommunalreformen er en god og rigtig beslutning, som har skabt en mere robust offentlig sektor, som bedre er i stand til at møde de aktuelle og de kommende års udfordringer. Det er jo positivt. Det er dermed også positivt, at regeringspartierne også på det her område har skiftet mening. Vi er nået langt, men vi er endnu ikke i mål.

Evalueringsrapporten peger på en række områder, hvor der fortsat er potentiale til at justere nogle ting, ændre nogle ting, udnytte potentialet til netop at gøre den offentlige sektor mere effektiv til gavn for borgerne, og med lovforslaget her følger vi altså op på to af anbefalingerne fra udvalget.

For det første vedrører lovforslaget et forslag om, at der fremadrettet kun skal udarbejdes én sundhedsaftale i hver region, dvs. 5 sundhedsaftaler i stedet for som i dag de eksisterende 98, herunder at sundhedsaftalerne også skal tage afsæt i konkrete målsætninger, ligesom der skal fastsættes nye obligatoriske indsatsområder. Det kan vi støtte og bakke op om i Venstre. Vi er enige i intentionerne og noterer os også, at kommunerne får mulighed for at kunne lave supplerende lokale aftaler.

Med ændringen er det jo så også vigtigt, at vi herinde nu har fremadrettet fokus på, at vi får løftet sundhedsaftalerne op så at sige på højeste frem for laveste fællesnævner og dermed får udnyttet det potentiale, der er, til at få styrket kommunernes indsats på sundhedsområdet. Det er set i lyset af den meget, meget betydningsfulde rolle, som de allerede spiller på sundhedsområdet, men også kommer til at spille fremadrettet, herunder ved at være med til at understøtte den ambition, jeg tror vi alle sammen politisk har til fælles, nemlig ambitionen om at skabe et mere sammenhængende sundhedsvæsen.

Endelig vedrører lovforslaget et forslag om, at regionernes samarbejde med offentlige myndigheder og private virksomheder gennem eksempelvis selskabsdannelse fremadrettet ikke skal kræve en såkaldt forudgående ministergodkendelse. Vi synes sådan set, at det er fornuftigt nok at lempe reglerne på området. Hvis ellers min hukommelse er nogenlunde frisk, så mindes jeg, at bestemmelsen i sin tid blev indført som led i kommunalreformen under hensyntagen til, at regionerne jo dengang ikke fik kommunalfuldmagt.

Hvis vi så her i dag kigger tilbage på de par år, som der i hvert fald er gået efter kommunalreformen, tror jeg også, at vi i al stilfærdighed kan konkludere, at disse år ikke har været præget af regionernes opfindsomhed, for så vidt angår ansøgninger til den til enhver tid siddende sundhedsminister om at indgå offentlig-private samarbejder, og jeg ved ikke, hvordan jeg skal formulere det, men altså sige, at ministeren i hvert fald ikke er blevet overbebyrdet med ansøgninger fra regionerne om at kunne etablere samarbejder med private virksomheder gennem selskabsdannelse. Jeg ved ikke, om der overhovedet er kommet en, men i hvert fald tror jeg ikke, man er blevet overbebyrdet; det var den på pæne måde at sige det på.

Jeg synes derfor også, at vi skal benytte lejligheden i dag til at understøtte ambitionen om, at der er al mulig grund til at tilskynde til, at vi også på sundhedsområdet får et offentlig-privat samarbejde. Inddragelse af private virksomheder er et vigtigt instrument til netop at få mere sundhed for pengene i den offentlige sektor, ligesom det kan bidrage til at skabe stordriftsfordele, øget specialisering, nytænkning og innovation i opgavevaretagelsen.

På den baggrund kan jeg jo heller ikke lade være med i al stilfærdighed, nu vi behandler det her lovforslag i dag, at undre mig over, at man så samtidig, hvis man bevæger sig ud i den virkelige verden, i hvert fald i nogle af landets regioner, oplever, at de i øjeblikket har så travlt med at afvikle de få eksempler, der er på offentlig-private partnerskaber. Altså, det er jo ofte sådan, at regeringen ved festlige lejligheder har travlt med at tale stort og pænt om offentlig-private samarbejder, og det er vi rigtig glade for, men det skulle jo også gerne afspejle sig i praksis. Der er dog heldigvis nogle regioner, som har valgt at lægge sig foran og gå forrest i forhold til at skabe offentlig-private samarbejder, offentlig-private partnerskaber, men der er også andre regioner, som konkret har valgt at sige, og det synes jeg er ekstremt bemærkelsesværdigt, ikke mindst fordi vi jo om godt 14 dage står over for et regionsrådsvalg, at de ønsker at trække sig fra offentlig-private partnerskaber, offentlig-private samarbejder; det er jo bl.a. tilfældet her i Region Hovedstaden. Det synes jeg er synd og

Jeg ville ønske, at man fra regeringspartiernes side også ville understøtte, at det, der er ambitionen her i Folketingssalen, også bliver efterlevet og udlevet i praksis ude i landets regioner, ude i regionsrådene. Så vil vi nå langt, så vil det ikke kun være noget til fine taler i Folketinget, men også noget, der gjorde en forskel i den virkelige verden. Men vi kan støtte de foreslåede ændringer.

Jeg skal samtidig på vegne af De Konservative, der ikke har lejlighed til at være til stede her i salen, ligeledes meddele, at de også kan støtte det foreliggende lovforslag.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til Venstres og De Konservatives ordfører. Hr. Flemming Møller Mortensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Vi er alle sammen meget opmærksomme på kommunal drift og regional drift i øjeblikket, fordi der er valgkamp. Både kommuner og regioner gør alt, hvad de kan, for at fortælle, hvilke opgaver de løser, hvordan de løser dem, og hvordan de gerne vil løse dem. Jeg synes, de løser dem godt, jeg synes, det er en vigtig og en robust struktur, vi har omkring opgaveløsningen på sundhedsområdet og de andre opgaver, som kommuner og regioner løser.

Der skete meget store forandringer, da vi havde kommunalreformen. Nu har vi fået en evaluering, og jeg vil sige, at vi langt om længe har fået en evaluering af konsekvenserne og funktionen af kommuner og regioner efter kommunalreformens forandringer. Der skal laves nogle justeringer og nogle forandringer, så vi også fremover kan være sikre på, at vi giver den rigtige ramme for drift, kvalitetssikring og kvalitetsudvikling og udvikling i det hele taget af vores sundhedsvæsen fremover.

Der er to væsentlige forandringer og ændringer, vi lægger op til i det her lovforslag. Det ene drejer sig om sundhedsaftaler - den aftale, som nu finder sted mellem en region og en enkelt kommune. Der ønsker man at det fremover skal være mellem region og så alle de kommuner, der er i regionen. Det er klart en forbedring set med socialdemokratiske øjne, det er en styrkelse af sundhedsaftalerne. Man vil lægge obligatoriske indsatsområder ind i det, som bliver fastsat. Og lad mig bare nævne, hvad der allerede nu ligesom er kundgjort der i hvert fald skal være: Om end det ikke er endelig fastlagt endnu, drejer det sig om, at områder som forebyggelse, behandling, sundheds-it, træning, rehabilitering og pleje bliver lagt ind, og at der også skal være et samarbejde mellem det psykiatriske og det somatiske. Det er en stor, stor forbedring. Der er også mulighed for at lave supplerende sundhedsaftaler, sådan at regionen med den enkelte kommune kan lave yderligere aftaler. Det, vi håber og tror, er, at det vil give mere sammenhængende, entydig kvalitet på tværs af kommunegrænser og på tværs af regioner, og noget af det, vi i medierne gang på gang hører kritiseret, er, at borgerne har vanskeligt ved at forstå, hvorfor man i en kommune eller en region bliver udsat for et tilbud, som man ikke gør på den anden side af en grænse.

Det andet område, der ændres markant i lovforslaget her, er, at man giver regionerne, altså de fem regioner i Danmark, mulighed for væsentlig bedre selv at kunne vælge, hvordan man indgår i nogle samarbejder, enten med private eller offentlige aktører på sundhedsområdet eller på andre områder, som er regionernes ansvarsområder. Det her er et meget fornuftigt, rigtig godt og et visionært lovforslag for os i fremtiden at sikre, at vi kan bygge vores sundhedsvæsen op på robust og gerne mere entydig vis i forhold til kvalitet og sikring af den samme kvalitet over hele landet. Socialdemokraterne støtter det her lovforslag.

Kl. 10:32

Formanden

Tak til ordføreren. Fru Liselott Blixt som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:32

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Tak. Som de andre ordførere har været inde på, drejer det her sig jo om en evaluering af den kommunalreform, som blev besluttet, og hvor Dansk Folkeparti har været med til at sikre, at det her skulle

Der er jo gået noget tid, hvor man har skullet evaluere det og se på, hvad der så er sket i forhold til de aftaler, man lavede, kommunen og regionen imellem, og der var jo visse ting, der skulle være i orden. Som vi har kunnet se, har der jo været patienter, der er faldet mellem to stole, når det var, at de havde været ude at få en behandling på et sygehus og så kom hjem til kommunen igen.

Den her sundhedsaftale drejer sig om – det er sagt til dem, som ikke helt ved, hvad den indebærer – at man skal have de her udskrivningsforløb for svage ældre patienter, indlæggelsesforløb, genoptræningsforløb, og om hjælpemiddelområdet osv. Jeg har i den her tid været ude at tale med nogle af de patienter, som det her vedrører, og jeg vil da sige, at jeg en gang imellem har haft en frygt for, hvad det var, der skete, fordi de ikke havde fået det genoptræningsforløb, enten fordi man havde fejlet i regionen, eller fordi man havde fejlet ude i kommunen. Det håber jeg så man kan løse nu, ved at man kigger på det og strammer op på nogle områder, og ved at vi sikrer, at vi nu laver én sundhedsaftale frem for 98 forskellige, men at vi også sikrer, at regionerne lever op til det, de har forpligtet sig til, og det samme gælder kommunerne.

Det er jo patienter, det handler om. Der skal da ikke herske tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti altså ikke er glade for de regioner, vi har, slet ikke, når vi ser de udmeldinger, der er kommet i dag, om, at man prioriterer nogle supersygehuse, og så for resten lige glemmer at prioritere, at der skal være køkkener i sygehusene. Det synes jeg er en af de ting, der igen vil kunne ryste nogle borgere og gøre, at man vil kunne spørge: Hvordan skal de kunne behandle mennesker, når de laver færre sengepladser, ikke laver noget køkken, og vi så samtidig giver dem nogle beføjelser?

Dermed er vi ved at være kommet til det andet punkt i det her forslag, netop det punkt, der drejer sig om, at der gives en større beføjelse til regionsrådene, så de kan indgå samarbejde med selskaber uden at spørge ministeren. Men jeg vil gerne huske ministeren på, at selv om man ikke spørger ministeren, er sundhedsministeren den ansvarlige, og jeg håber da, at vi vil kunne se nogle ansvarlige regionspolitikere efter næste valg, der kan leve op til det, som regionen står for, så længe de er der.

Vi støtter forslaget. Tak.

Kl. 10:35

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Camilla Hersom som radikal ordfører.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. L 59 er opfølgningen på evalueringen af kommunalreformen på sundhedsområdet. I Radikale Venstre er vi meget glade for, at det er et samlet Folketing, der står bag de ændringer, som loven medfører, for vi mener, at det er afgørende for et godt og smidigt samarbejde på tværs af den offentlige sektor, at der ikke er politisk og ideologisk uenighed om, hvordan det skal foregå, men tværtimod fuld opbakning til at udvikle løsninger, der passer til de opgaver, der skal håndteres.

Med lovforslaget sker der ændringer i forhold til sundhedsaftalerne og regionsrådets mulighed for at samarbejde med offentlige myndigheder og private virksomheder. Særligt bestemmelsen om at gå fra 98 sundhedsaftaler til 5, altså en for hver region, tror jeg vil betyde en markant og væsentlig forskel. Det er mit indtryk, at sundhedsaftalerne allerede bruges som et vigtigt redskab i dag, men også, at der er stor appetit på lokalt at videreudvikle formen, så det bliver et egentlig strategisk redskab i samarbejde mellem region og kommuner. Det understøtter lovforslaget ved at stille krav om konkrete målsætninger i sundhedsaftalerne. Vi er også i Radikale Venstre glade for, at der er mulighed for at lave supplerende aftaler med en eller flere kommuner der, hvor lokale forhold taler for det.

Så vil jeg tilføje, at selv om sundhedsaftalerne jo indgås mellem myndighederne og almen praksis derfor ikke har en direkte rolle i forhandlingerne, så er almen praksis inddraget i sundhedsaftalerne, fordi almen praksis er repræsenteret i sundhedskoordinationsudvalget, der både udarbejder udkast til aftalerne og følger op. Så vi har altså de aktører, som er væsentlige på sundhedsområdet, integreret i fremtidens sundhedsaftaler.

Når det gælder regionernes mulighed for at deltage i selskaber, virker det som sund fornuft, at regionerne fremover selv kan vurdere, hvordan og med hvilke samarbejdspartnere de vil organisere sig, så længe det selvfølgelig foregår på en måde, hvor regionsrådets beføjelser ikke indskrænkes. Radikale Venstre kan støtte lovforslaget i dets helhed

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

I SF er vi rigtig glade for det her lovforslag, fordi vi nu tager et vigtigt skridt for at styrke samarbejdet om sundhedsopgaverne på tværs af de forskellige led i det danske sundhedsvæsen. Det er et samarbejde, der skal bygge på fælles og ambitiøse målsætninger, og et samarbejde, der også forpligter. I dag har vi de her 98 sundhedsaftaler, og det betyder, at de tilbud, som borgerne får, kan være ret forskellige, og det kan også være svært for kommuner og regioner at samarbejde på tværs. Det betyder også, at to patienter, der bliver udskrevet fra det samme sygehus, reelt set kan få to forskellige programmer for genoptræning, og ofte risikerer vi også, at patienterne lander mellem to eller flere stole i det samlede sundhedsvæsen.

Derfor synes vi også i SF, at det er godt, at vi med det her lovforslag reducerer de nuværende 98 sundhedsaftaler til 5, så borgerne kan få et mere sammenhængende behandlingsforløb, og så vi opnår en mere ensartet behandling af patienterne og borgerne. Jeg synes sådan set også, at det er værd at notere sig, at både KL og Danske Regioner og Danske Patienter som patientorganisation faktisk støtter det

Det er også afgørende, at der sikres større sammenhænge, og at det er borgerne, der sættes i centrum. Hvis man f.eks. har en kronisk sygdom eller er gammel og ofte har brug for pleje og behandling fra forskellige dele af det danske sundhedsvæsen, bør det ikke være op til borgeren selv at finde ud af, hvordan man finder rundt i det. Det skal selvfølgelig være noget, som man løfter fra sundhedsmyndighedernes side. Så større sammenhæng på tværs af sundhedswæsenet skal også sikre, at det ikke ender med, at borgeren bliver genindlagt eller bliver en svingdørspatient på grund af manglende kommunikation mellem sygehuset, den praktiserende læge og i sidste ende også den kommunale plejedel. Og jeg håber sådan set, at de her sundhedsaftaler kan være med til at løfte også den del.

Jeg tror på, at vi kan skabe en større sammenhæng mellem sundhedsaftalerne, fordi regionsrådene og kommunalbestyrelserne nu også forpligtes til at opstille konkrete målsætninger for det tværfaglige samarbejde på sundhedsområdet samt fastsætte nogle nye obligatoriske indsatsområder. Det gør det muligt at lave nogle fællesmål, og at behandlingen af patienter også bliver mere ensartet i sidste ende.

Så helt overordnet synes jeg faktisk, at det er godt og positivt, at vi forbedrer regionsrådenes muligheder for at samarbejde med offentlige og private virksomheder. Det er positivt, at det samarbejde på tværs af sundhedsvæsenet og implementeringen af forslaget vil gøre det her mere smidigt. Evalueringen af kommunalreformen pegede jo også på de her snitfladeproblemer inden for sundhedsvæsenet, og derfor er det også dejligt, synes jeg, at vi tager fat på de udfordringer.

Så med det vil jeg sige, at vi fra SF's side støtter forslaget. Jeg vil så også knytte en kommentar til både den kombinerede ordfører fra Venstre og Konservative og DF's ordfører, som var på

tidligere, for det var et eller andet sted påfaldende at høre den her kritik af regionerne, som blev rejst. Det er også velkendt, at man fra Venstres side – fordi der er valgkamp, er man måske lidt mere i tvivl om, hvorvidt man vil nedlægge regionerne – i hvert fald tidligere har haft et meget klart ønske om at nedlægge regionerne. Derfor virker det også lidt mærkeligt, når der kommer et angreb, som det fru Sophie Løhde kom med på regeringspartierne: Nu var det nærmest os, der ligesom var problemet. Det er jo Venstre – jeg kunne høre også Dansk Folkepartis ordfører bevæge sig ud ad den tangent – der sådan set vil nedlægge regionerne og sådan set er ude på den tangent, hvor man gerne vil begrænse den del. Der synes jeg faktisk at det er lidt ærgerligt, at man fra de borgerlige partiers side ikke i højere grad har fokus på, hvad der skal til, hvad vi kan gøre for at løfte det danske sundhedsvæsen. Og der mener jeg faktisk regionerne spiller en helt afgørende rolle. Jeg synes også, at de har vist deres berettigelse. Nogle af os har også erfaring med at sidde i regionsrådene. Derfor har vi jo også muligheden for netop med regionerne rent faktisk at få styrket det danske sundhedsvæsen. Jeg må indrømme, at jeg er stærkt bekymret for det, som må ligge i kortene, når man ikke vil have regionerne, for så skal det vel ligge et andet sted, om det så er kommunerne eller staten. Jeg må ærligt talt sige, at det er stærkt bekymrende, at det er den tilgang, de borgerlige partier lægger op til.

Det var bare en lille bemærkning om de ord, der nu faldt tidligere i kommunalvalgkampens hede, og som nu ligesom passerede lovforslagets behandling. Tak for ordet.

Kl. 10:41

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 10:41

Sophie Løhde (V):

Jeg skal da ellers lige love for, at der var en, der fik tændt for SF's ordfører der. Der blev lige trykket på knappen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi ikke mener, at indretningen af den offentlige sektor nødvendigvis skal være sådan, at den er støbt i beton og mejslet i sten. Vi er sådan set åbne over for fremadrettet også at diskutere og vurdere, om vi kan få mere ud af borgernes skattekroner, få dem til at række lidt længere m.v.

Men lad os nu koncentrere os om det, lovforslaget rent faktisk handler om, for det, der sådan set er problemet, synes jeg, og grunden til den kritik, jeg rejste, er jo, at det er paradoksalt, at samtidig med at vi har en regering, hvis ambitioner om et øget offentlig-privat samarbejde, jeg og Venstre sådan set er enige i, kan man se, hvis man bevæger sig ud i praksis, og ser på, hvad det så er for en politik, der bliver ført, at det så er den stik modsatte. Mens man her står og taler pænt om, at nu er der behov for et øget offentlig-privat samarbejde, tilskynder til det, så sidder man konkret og sørger for at afvikle det, i hvert fald bl.a. her i hovedstadsregionen. Det er der, jeg synes der mangler en sammenhæng, og det synes jeg er ærgerligt.

Så jeg kan jo også prøve at spørge ordføreren for SF, om SF er af den opfattelse, at det er en god idé, at man sørger for at få afviklet de offentlig-private samarbejder, de offentlig-private partnerskaber, som der trods alt eksisterer i større eller mindre omfang i regionerne.

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set enig i, at det ikke skal være hamret ind med hammer og segl, kan jeg jo så være fristet til at sige, i forhold til den opbygning, vi har inden for sundhedsvæsenet. Jeg tror, det er vigtigt, at vi har en dynamik og løbende ser på, hvordan vi kan gøre sundheds-

væsenet bedre. Men det ligger der jo sådan set også i det her lovforslag, hvor vi går fra at have 98 sundhedsaftaler til nu at have 5 sundhedsaftaler. Det er for mig at se med til i sidste ende at styrke det samlede danske sundhedsvæsen.

Så kan jeg godt forstå, at fru Sophie Løhde gerne vil diskutere den kommunale valgkamp i Københavnsområdet. Det har jeg sådan set fuld forståelse for. Det synes jeg måske lidt vedrører regionsrådet i København og den debat, men jeg synes jo, der er masser af gode eksempler på, hvordan man også har et samarbejde med private virksomheder. Vi har Falck, som i årevis har drevet ambulancevæsen. Der er jo ikke nogen, der i dag sætter spørgsmålstegn ved det. Jeg tror, at der er mange danskere, der vil opfatte det som et statsligt selskab og tror, at det er det. Det er det jo sådan set ikke, det er et privat firma, som driver en vigtig del af danske sundhedsvæsen, hvor de i hvert fald i store dele af landet er med til at fragte borgerne til og fra sygehuset. Det er jo en integreret del af det danske sundhedsvæsen.

Så med hensyn til at se det fuldstændig firkantet, som man gerne vil, og mene, at det eneste saliggørende bare er flere private, tror jeg sådan set, at vi helt konkret skal se på de enkelte eksempler, se på, hvad det er, der skal til, for at løfte det samlede danske sundhedsvæsen. Og så er jeg da glad for, at vi også har afskaffet de der private sundhedsforsikringer eller i hvert fald skattefradraget, som den tidligere regering indførte.

Kl. 10:44

Formanden:

Sophie Løhde.

Kl. 10:44

Sophie Løhde (V):

Jeg skal ellers lige love for, at ordføreren kommer vidt omkring ting, der i hvert fald ikke har meget med det her lovforslag at gøre. Man kan sige, at der ikke har været meget fokus på regionsrådsvalgskampen, men jeg ved da så meget, at vi ikke har noget regionsråd i København, men at vi har Region Hovedstaden, som borgerne kan stemme til her den 19. november, hvis de er bosiddende i en af kommunerne inden for hovedstadsområdet.

Lad mig stille ordføreren et meget specifikt spørgsmål, for der kom et meget langt svar, som ikke rigtig var et svar på det, jeg spurgte om, og det var åbenbart, fordi det blev for konkret, og fordi det ikke måtte handle om Region Hovedstaden. Nu var det bare for at bruge det som eksempel på, at der i hvert fald er en divergens imellem, hvad man siger i Folketinget, og hvilken politik man fører i praksis. Så lad mig prøve på en anden måde: Mener ordføreren for SF, at der er behov for flere eller færre offentlig-private samarbejder, offentlig-private partnerskaber, fremadrettet på sundhedsområdet? Det er et fuldstændig stille og roligt spørgsmål, der kan svares ja eller nej til, så det behøver ikke besvares med en meget, meget lang svada om alt muligt, der ikke har noget med selve lovforslaget her at gøre.

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Jonas Dahl (SF):

Nu var det Venstres ordfører, som selv bevægede sig ind i diskussionen om Region Hovedstaden. Derfor tillod jeg mig faktisk at tage den del op. Jeg tror, det er vigtigt, at man overlader det til regionerne at lave en konkret vurdering af, om de vil lave et offentlig-privat partnerskab på den ene eller den anden måde – altså at de vurderer det i den konkrete situation. Det har jeg faktisk tillid til at vores regionsråd også kan gå ind og lave de konkrete vurderinger af.

Jeg mener også, at det er vigtigt, at vi fastholder et stærkt offentligt dansk sundhedsvæsen. Det er for mig at se kernen i vores velfærdssamfund, at vi har et stærkt dansk sundhedsvæsen, som også er offentligt.

Kl. 10:46

Formanden:

Der er en kort bemærkning også fra fru Liselott Blixt.

Kl. 10:46

Liselott Blixt (DF):

Det er jo rart, at ordføreren kan få os op og stille spørgsmål til en sag, som jeg bare troede gled igennem, for vi har jo været rigtig glade for de her sundhedsforsikringer, som har hjulpet utrolig mange borgere, som ordføreren var inde på. Så hørte jeg et par små ord, som ordføreren sagde: tillid til regionerne, og så tænkte jeg lige på den her morgenavisbasker i morges med nogle supersygehuse, hvor man ikke prioriterer køkkener. Der er det jo meget sigende, at regionsformanden, Bent Hansen, går ud og siger, at så må man gå ud og lave nogle aftaler med nogle pensionskasser.

Så er det, jeg tænker: Når vi taler om de her offentlig-private samarbejder osv., mener ordføreren så, at det er penge fra pensionskasserne, man skal låne, eller kunne det være muligt at gå ud og lave et offentlig-privat samarbejde med nogle, der har køkken som speciale, om at lave mad, som patienterne skal have ude på sygehusene? Og har ordføreren tillid til regionerne, når man på den her måde kommer med et prestigeprojekt og har brugt masser af penge på konsulentarbejde og arkitekter til en masse fine sygehuse, men som åbenbart så ikke har råd til at købe nogle kogeplader?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det, der er vigtigt at holde fast i med de her nye sygehuse, er, at de jo er ved at skyde op af jorden – jeg bor selv tæt på det, som er ved at skyde op i Aarhus – og det er sådan set dejligt at se, at det skrider så hurtigt fremad. Der er jo ikke nogen af dem, der er færdige. Jeg har faktisk tillid til, at regionerne godt kan finde ud af både at forvalte midlerne, men også forvalte, hvordan man finansierer det, om det er parkeringspladser, eller det er et køkken. Jeg har sådan set tillid til, at, ja, den opgave kan regionerne godt finde ud af at løfte.

Jeg kan så modsat spørge mig selv og være lidt tvivlende over for, om Dansk Folkeparti har tillid til regionerne, for det, fru Liselott Blixt jo sagde, da hun stod heroppe på talerstolen, var jo også, synes jeg, udtryk for en meget stor skepsis over for regionernes indsats, og det gør mig da ærlig talt stærkt bekymret i forhold til regionernes fortsatte bevarelse. Jeg synes, regionerne er et meget vigtigt element i det danske sundhedsvæsen, som vi i hvert fald fra SF side gerne ser fastholdt.

Kl. 10:48

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 10:48

Liselott Blixt (DF):

Det undrer mig, at hr. Jonas Dahl er i tvivl om, hvor Dansk Folkeparti står i forhold til regionerne. Vi har da trods alt været ordførere sammen i en samling, og fra Dansk Folkepartis side hersker der ingen tvivl om, at vi gerne ser regionerne nedlagt. Men i og med at vi ikke kan gøre det i øjeblikket, skal vi selvfølgelig prøve at sikre det bedst mulige samarbejde.

Jeg har ikke tillid til dem, slet ikke hvis de går ud og prioriterer, som de gør. Vi ved, at der var en regionsformand, der havde konsulenter til at arbejde for nye sygehuse og brugte utrolig mange penge på et konsulentarbejde, som blev skrinlagt. De kunne måske i stedet for være brugt til køkkener.

Kl. 10:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror måske ikke, tingene hænger helt sådan sammen. Jeg kender udmærket Dansk Folkepartis holdning til regionerne, men jeg synes jo også bare, det er lidt synd for de kandidater fra Dansk Folkeparti, der render rundt til debatmøder, hænger ude i lygtepælene, og som nu bare igen må konstatere: Jamen hvis det borgerlige Danmark igen skulle træffe beslutninger på sundhedsvæsenets område, ville man nedlægge hele skidtet. Og man har stadig væk ikke leveret svaret på, hvem der så i givet fald skal styre det danske sundhedsvæsen.

Jeg er sådan set glad for, at der er en offentlig kontrol, det synes jeg at regionerne i den grad leverer. Jeg synes faktisk, vi har et godt dansk sundhedsvæsen, det er jeg stolt af, og det håber jeg vi kan blive ved med at have også i fremtiden.

Kl. 10:49

Formanden:

Der er så kommet en ekstra kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 10:49

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Jeg vil gerne give ordføreren fuldstændig ret i vurderingen af, at regionerne gør det rigtig godt. Men jeg vil gerne bede ordføreren om at bekræfte eller afkræfte det, som fru Liselott Blixt siger, nemlig at der er blevet sat prestigeprojekter i søen, som så viser sig ikke at være finansieret. Kan ordføreren ikke bekræfte, at de prestigeprojekter altså blev sat i søen under den borgerlige regering, og at kvalitetsfondspengene, de første penge, der blev lovet under Anders Fogh og hr. Lars Løkke Rasmussen, var op imod 80-90 mia. kr.? De slog et meget stort brød op, men da brødet blev bagt, var det et væsentlig mindre brød for omkring det halve.

Så altså, hvem er det, der har lovet pengene, som fru Liselott Blixt nu mangler til også at kunne bygge sygehuskøkkener derude?

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Jonas Dahl (SF):

Jamen der er ingen tvivl om, at man visse steder i den borgerlige lejr åbenbart mangler penge til at finansiere det, man gerne vil. Og det er fuldstændig korrekt, jeg kan godt huske den artikel, der var i Jyllands-Posten i november 2007, hvor den daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, jo vidt og bredt lovede de her 80-90 mia. kr. til sygehusene. Det blev så mindre.

Jeg tror faktisk, at vi også for det, vi i dag har afsat til sygehusene, kan skabe danske sygehuse af høj kvalitet og kan sikre et dansk sundhedsvæsen, som vi også fremadrettet kan være stolte af. Der er jeg sådan set meget fortrøstningsfuld, også i forhold til det initiativ, som så ligger i det her lovforslag, hvor vi faktisk går fra 98 sundhedsaftaler til fem. Jeg er også glad for, at det er en rød regering,

som faktisk bevæger sig i den her retning. Jeg tror, vi får et bedre sundhedsvæsen med den her sundhedsaftale i hånden.

K1. 10:51

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Fru Stine Brix som Enhedslistens ordfører. Kl. 10:51

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Det er dejligt med en livlig debat, og uden at man måske havde ventet det.

Jeg vil starte med at sige, at dengang kommunalreformen blev vedtaget og gennemført af Folketinget, var Enhedslisten ikke for, og det er vi fortsat ikke. Vi mener, det var en reform, som i alt for høj grad fokuserede på økonomi og styring frem for på det, som er meget centralt, når vi snakker om kommuner og regioner – eller amter, som det hed dengang – nemlig det lokale demokrati. Vi synes også, at vi har set, at den frygt, vi havde, for, at især nogle af de specialiserede opgaver ikke ville kunne løftes af kommunerne, desværre er blevet til virkelighed. Det gælder jo især på det område, som mange af os er stødt på, for genoptræning af hjerneskadede.

Men det er bare for at slå fast, at når vi nu støtter den her justering af kommunalreformen, er det sådan set ikke, fordi vi synes, at kommunalreformen i sin oprindelige grundtanke pludselig er blevet fornuftig. Men vi synes selvfølgelig, det er klogt at lave nogle fornuftige justeringer, om end de er beskedne.

Sammenhæng i sundhedsvæsenet er jo et af temaerne for den justering, vi laver med den her lov. Og sammenhæng kan måske lyde sådan lidt løst, hvis man ikke selv har oplevet, hvad det vil sige at blive kastebold i systemet. Danske Patienter, som jo er vores største patientorganisation, har for nylig udgivet et katalog, hvor ni patienter fortæller om, hvordan de har oplevet dårlig sammenhæng i sundhedsvæsenet. En af dem, Bente Lynggaard – det er ikke hendes rigtige navn, men det hedder hun her – fortæller om, hvordan hun har ventet i over et halvt år, mens kommune og region slås om, hvem der skal betale for en pumpe, der skal føre væske væk fra hendes ben, og hun fortæller om, at det er rigtig irriterende at skulle vente på, at den her slåskamp bliver færdig. Og hun bliver jo ikke bedre eller raskere, mens den slåskamp udspiller sig.

Det er et rigtig godt eksempel på, hvordan det her lidt abstrakte omkring dårlig sammenhæng og sektorer, der ikke kan finde ud af at snakke sammen, slår om i en rigtig dårlig kvalitet for vores patienter. Dårlig sammenhæng kan også betyde flere genindlæggelser, hvis man ikke får sat genoptræningen i gang hurtigt. Det kan betyde, at man ikke får kommunikeret ordentligt om medicinen. Der kan i det hele taget opstå rigtig mange fejl i vores sundhedsvæsen.

Derfor synes vi, det er rigtig, rigtig godt at tage fat på den problemstilling. Det, at man laver nogle færre, men også bedre sundhedsaftaler, altså aftaler mellem kommuner og regioner om, hvordan det her samarbejde skal foregå, tror vi kan være med til at løse en del af de problemstillinger, vi oplever. Jeg vil samtidig også sige, at jeg ikke tror – og jeg vil heller ikke beskylde andre for at tro det – at vi med det her lovforslag får løst alle problemer med sammenhæng. Der er stadig problemer i forhold til at få forløb til at glide. Der vil stadig være problemer i forhold til at få sat genoptræningen hurtigt ind.

Et af de elementer, som jeg mener man bliver nødt til at have med for at sikre en ordentlig sammenhæng, er også kommunernes økonomi til at løse de opgaver, de har fået. Jeg synes, det er tydeligt at se, at kommunernes økonomiske vilkår er en barriere for, at man får sat tilstrækkelig hurtigt ind, når det gælder genoptræning, og i det hele taget kan være en barriere for at løfte en tilstrækkelig specialiseret genoptræning i de tilfælde, hvor det er det, der skal til. Den anden del af lovforslaget, som handler om lettere adgang til at indgå i selskaber fra regionernes side, f.eks. med andre kommuner eller med private virksomheder, synes vi også er ganske fornuftig. Vi synes sådan set, det er glimrende, hvis vores offentlige sektorer også kan være med til at lave en form for produktion, f.eks. producere mad og samarbejde med andre om den slags eller producere tjenesteydelser som ambulanceberedskab eller sundhedshuse.

Så alt i alt kan vi fra Enhedslistens side støtte de her justeringer af kommunalreformen.

Kl. 10:55

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører. Han kommer løbende der.

Kl. 10:55

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance kan af åbenlyse grunde også støtte det her lovforslag, som jo bygger på en aftale mellem samtlige partier i Folketinget. Så jeg er da også blevet lidt overrasket over den store debativer, må jeg så sige. Vi er glade for forslaget, i virkeligheden begge elementer, ikke alene det omkring sundhedsaftalerne, men også det her med at give mulighed for at deltage i selskaber. Jeg er i det hele taget glad for den måde, det foregår på på sundhedsområdet, for det er jo et af de steder, hvor der er en effektivisering på over 2 pct. om året, og Liberal Alliance ønsker jo bare, at der skal være en effektivisering på 1½ pct. om året alle steder i den offentlige sektor, så det her er et sted, hvor man overperformer, hvis man må sige det fra talerstolen, i forhold til, hvad man gør ellers.

Endelig lagde jeg mærke til og glædede mig over, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Flemming Møller Mortensen, brugte den argumentation i forhold til sundhedsaftalerne, at borgerne har svært ved at forstå, at der er forskel på de tilbud, der bliver givet på tværs af regionsgrænserne, og det er vi meget enige i i Liberal Alliance, og det er så også derfor, vi for vores vedkommende ønsker at afskaffe regionerne. Vi er for forslaget.

Kl. 10:57

Formanden:

Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 10:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Mange tak for den gode debat i dag, måske en særlig tak til SF's vikarierende ordfører for også at sprede debatten ud, så der kom lidt liv i salen. Det er altid godt, og det var i hvert fald en spændende diskussion at følge også som minister, også selv om det måske ikke sådan var direkte relateret til lovforslaget, vi behandler.

Det her lovforslag følger jo op på evalueringen af kommunalreformen og den politiske aftale, som blev indgået lige før sommerferien i juni i år mellem regeringen og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Konservative. Der er jo ændringer på to områder, som man også kunne forstå på de mange gode sundhedsordførere, der har været på talerstolen, dels omkring sundhedsaftalerne, dels i forhold til regionsrådenes mulighed for at samarbejde med offentlige myndigheder og private virksomheder.

Begge de ting har jo det tilfælles, at de handler om samarbejde på tværs af sundhedsvæsenet og helt i overensstemmelse med det, der var ambitionen fra evalueringen af kommunalreformen, nemlig at vi skulle have en smidigere og mere effektiv offentlig sektor med tæt samarbejde mellem kommuner, regioner og stat. Det her peger jo i samme retning, altså at vi skal derhen, hvor borgere og også virksomheder oplever, at den offentlige sektor hænger sammen, at der er gnidningsfri overgang mellem myndighederne, at borgerne ikke fal-

der mellem, jeg tror, at Dansk Folkepartis ordfører sagde to stole, og det er rigtigt, og nogle gange kan borgerne endda opleve at falde imellem endnu flere stole end de to. Så det her er på mange måder et rigtig godt lovforslag.

I forhold til sundhedsaftalerne er det jo rigtigt, som det er blevet beskrevet heroppe, at dem skal vi have styrket. Det gør vi ved at gå fra 98, og det er 98 digre værker med bilag og det hele, hvis man kigger på dem indtil 2005, og ud over sådan det umiddelbart afbureaukratiserende, der er i det, det bliver nemmere at overskue og et lettere arbejdsredskab, der er mindre spildtid ved det, så bliver det også et styrket værktøj, fordi det også fremgår af lovforslaget, at sundhedsaftalerne skal tage afsæt i konkrete forpligtende målsætninger, som aftales mellem regionsråd og kommunalbestyrelser.

Der er nye obligatoriske indsatsområder. Der bliver både en større ensartethed på tværs af landet som følge af det her, men der bliver også en højere kvalitet, og det tror vi at vi alle sammen er rigtig glade for, og jeg kan også kvittere for den store opbakning herfra.

Så vil jeg sige, at der er noget, jeg har særlig lyst til lige at knytte en kommentar til heroppefra, det har ikke fyldt i debatten, men jeg vil alligevel lige knytte en kommentar til det, og det er en konstatering af, at psykiatrien jo nu i de nye sundhedsaftaler udgår som et selvstændigt indsatsområde. De fire indsatsområder bliver jo forebyggelse, behandling og pleje, rehabilitering og sundheds-it. Det betyder under ingen omstændigheder, og det står jo også klart i bemærkningerne til lovforslaget og vil blive meget tydeligt i både bekendtgørelse og vejledning, at psykiatrien bliver nedprioriteret. Tværtimod medfører det en forpligtelse til, at psykiatrien skal tænkes ind på alle områder. Den skal ligestilles med de somatiske, altså fysiske, sygdomme på alle områderne, og det fornemmer jeg også at der er en bred opbakning til, selv om der jo ikke er nogen, der har forholdt sig eksplicit til det.

På samme måde vil der også være nogle tværgående indsatsområder, som man skal have med i alle sine overvejelser, herunder bl.a. diskussionen om lighed i sundhed, diskussionen om inddragelse af patienter og pårørende.

Alle de her ting tror jeg vil være med til at sikre, at vi får det moderne sundhedsvæsen, vi gerne vil have, hvor alle patienter, ligegyldigt hvilken type sygdomme de har, om den er fysisk eller psykisk, ligegyldigt hvor mange ressourcer vi selv har med i behandlingsforløbet, hvor meget de er afhængige af, at man kan trække på pårørende og netværk, altså så vil opleve at møde et sundhedsvæsen, hvor kvaliteten er ensartet, hvor man ikke selv skal tage ansvaret for ikke at falde mellem stolene, men hvor den offentlige sektor på tværs af både myndigheder og forvaltninger snakker sammen.

Det andet hovedområde i lovforslaget, altså regionsrådets muligheder for at samarbejde med offentlige myndigheder og private virksomheder, handler jo om at sikre et mere smidigt samarbejde, og det er korrekt, som Venstres ordfører antydede, at det ikke er, fordi det sådan er det her, der har overbebyrdet embedsmændene i Sundhedsministeriet at forholde sig til, men stadig er det værd at lave en afbureaukratisering, når man kan, og når det indholdsmæssigt er forsvarligt.

Den ændring, der kommer nu af § 78 betyder, at regionsrådene som udgangspunkt kan deltage i selskaber på sundhedsområdet og andre områder, hvor de lovligt varetager opgaver, uden at det skal godkendes af ministeren for sundhed og forebyggelse, hvis det altså ikke indskrænker regionsrådenes beføjelser.

Igen tak for den gode debat, og jeg vil da også sige, at jeg håber, at den gode stemning fortsætter i udvalgsarbejdet. Jeg stiller mig i hvert fald til rådighed til alt, hvad der måtte være fra sundhedsordførerne i den sammenhæng.

Kl. 11:01

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og kildeskatteloven. (Effektivisering af inddrivelsen af forsyningsvirksomheders krav gennem adgang til skyldners personnummer og henstand med indregnet restskat m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen). (Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 11:02

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som Venstres ordfører.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er to beskedne ændringer, som skatteministeren har fremlagt i dette lovforslag. Det er mulighed for at give henstand for betaling af restskat for kontanthjælpsmodtagere og mulighed for at få en mere effektiv inddrivelse af gæld til det offentlige, ved at offentlige forsyningsselskaber kan få adgang til skyldnernes cpr-numre . Men selv om det er små ændringer, er det måske ikke helt så ligetil alligevel. I hvert fald når man kigger på den del, der drejer sig om muligheden for at give henstand for restskat, vil man se, at det faktisk var praksis fra 2006 til og med 2012, at man kunne få henstand. I slutningen af 2012 mente SKAT så, at den praksis var der ikke hjemmel til, og derfor ændrede man så praksis og gav ikke længere muligheden for, at der kunne opnås henstand til restskat for folk på kontanthjælp. Men den praksis blev underkendt af Landsskatteretten her i år, for SKAT kan jo ikke tilsidesætte de grundprincipper, der gælder, om, at man skal have mulighed for at forsørge sig selv. Derfor synes det at være sådan, at det skulle være muligt at gå tilbage til den praksis, der gjaldt for 2006 til og med 2012, og jeg er egentlig derfor lidt i tvivl om, hvorvidt der er brug for en lovændring, når det blot drejer sig om at gå tilbage til en praksis, som altså var gældende fra 2006 til 2012, og som SKAT og skatteministeren ændrede, jeg tror, det var med et styresignal, i slutningen af 2012. Men det vil vi naturligvis kigge nærmere på under udvalgsarbejdet, for hvis forholdene efter Landsskatterettens afgørelse giver den praksis, som virker ganske fornuftig, hvorfor skal der så laves ny lovgivning, for grundprincippet om, at det skal være muligt at give den henstand, er vi enige i i Venstre, men er fornyet lovgivning virkelig svaret? Vi vil kigge nærmere på, om det nu også er nødvendigt.

Den anden del af forslaget handler om at effektivisere inddrivelsen hos SKAT. At SKAT skal være mere effektiv og inddrivelsen skal være mere effektiv, har vi i mange år stået for i Venstre, og jeg kan roligt erindre om, at under den tidligere regering gav det anledning til en massiv kritik fra den daværende opposition. Effektiviseringerne og besparelserne var helt urimelige, og når man fik rege-

ringsmagten, skulle der helt andre boller på suppen; SKAT skulle have langt flere ressourcer. Og efter sidste valg, hvor regeringsmagten jo som bekendt skiftede, fik piben en helt anden lyd. Skatteministeren har selv på samråd i Skatteudvalget indrømmet, at jo, der var jo så mange løfter, da man sad i opposition, og nu lyder det, at det vil være direkte økonomisk uansvarligt ikke at fortsætte effektiviseringerne. Ja, man skal selvfølgelig glæde sig over de omvendte, så det gør jeg, men hvis der er nogen, der har lidt svært ved at se en sammenhæng i politikken hos særlig Socialdemokratiet og SF fra før valget og til i dag, forstår jeg dem godt. Jeg er glad for, at regeringspartierne, nu da de er kommet i regering, mener, at den offentlige sektor, herunder SKAT, kan effektiviseres og køre længere på literen, men en sammenhæng mellem, hvad der blev sagt før valget, og det, man så gør nu, er ikkeeksisterende.

Selve forslaget her er en opfølgning på kommuneaftalen, og ved at gøre det muligt for forsyningsselskaberne at få adgang til skyldnernes cpr-numre gøres inddrivelsen mere effektiv, og det virker jo ganske fornuftigt. Datatilsynet har i sit høringssvar påpeget nogle forhold omkring beskyttelse af personfølsomme oplysninger som cpr-numre, og det har også ført til justeringer i lovforslaget, så vi forventer, at der er taget hånd om det. Så vi er i Venstre positive, men vi kommer som sagt til at kigge nærmere på de mere juridiske forhold omkring nødvendigheden af den foreslåede ændring omkring henstand, når nu Landsskatteretten har sagt, at der er mulighed for at give den henstand, men vi vil spørge ind til det under udvalgsarbejdet.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:06

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det.

Min kollega fra Venstre har på udmærket vis gennemgået, hvad der er indholdet af lovforslaget L 48, som vi her behandler, nemlig to dele: dels en del, der forbedrer inddrivelsen via SKAT af fordringer og i det her tilfælde fordringer fra forsyningsvirksomhederne – det er den ene del – dels den anden del, der vedrører en lovgivningsmæssig mulighed for at give henstand til f.eks. kontanthjælpsmodtagere, der har restskat, og så udskyde den her restskat til betaling på et senere tidspunkt, som det er normalt, nemlig at man indeholder restskatten i det efterfølgende indkomstår. Og begge dele synes jeg er yderst fornuftigt. Det giver en mulighed for SKAT for at inddrive bedre og en mulighed for de folk, der måtte have en lav indkomst, til ikke likviditetsmæssigt at blive belastet af en eventuel restskat. Det er yderst fornuftigt, og vi støtter selvfølgelig forslaget.

Kl. 11:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører

Kl. 11:07

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det var kort, hurtigt og godt fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg vil forsøge at gøre det på samme vis.

Forslaget handler jo som nævnt af de to andre om inddrivelse af gæld til det offentlige, nærmere omkring de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, hvor der er den udfordring, at de ikke ligger inde med cpr-numre og cvr-numre og derved ikke kan lave den her entydige identifikation af deres tilgodehavender og derfor heller ikke

kan få hjælp til inddrivelsen. Det ændrer man så med det her lovforslag, hvor man giver mulighed for, at de kommunalt ejede forsyningsselskaber kan få lov til at bede om at få udleveret de her cprnumre. Det synes vi da er ganske fornuftigt, så den del kan vi klart støtte fra Dansk Folkeparti.

Med hensyn til den anden del om henstand for betaling af restskat har der jo tidligere været en praksis, som hr. Torsten Schack Pedersen også sagde, som fungerede i 6 år, hvor man typisk gav henstand til kontanthjælpsmodtagere. Det var en god ordning, man havde dengang, men der er så kommet tvivl, om der har været lovhjemmel til at fortsætte den metode at gøre det på. Landsskatteretten har godt nok sagt, at man godt måtte, men jeg synes, det er positivt, at man nu får lavet en klar lovhjemmel, så der i hvert fald ikke fremadrettet er den her tvivl, men at man får det slået fast i lovgivningen. Så derfor kan vi også i Dansk Folkeparti støtte den anden del af lovforslaget.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Boye Koch som radikal ordfører.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Tak for det.

Da vores sædvanlige ordfører ikke kan være til stede, har jeg lovet at læse følgende tale op:

Forslaget om adgang for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder til deres skyldneres personnumre udmønter en del af kommuneaftalen for kommunernes økonomi for 2014. Den muliggør, som andre også har været inde på, lønindeholdelse for forsyningsvirksomhedernes krav. Det er vores klare forventning, at den vil føre til en langt mere effektiv inddrivelse, end tilfældet har været indtil videre, og med disse bemærkninger kan Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Kl. 11:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Enhver skal svare sit. Vi skal som borgere betale vores skat, og vi skal betale, hvad vi skylder. Det gælder, uanset hvilken position man har i samfundet.

Vi står i dag med et lovforslag, der er tosidet.

For det første letter vi sagsbehandlingen hos SKAT. Det gør vi ved, som det er blevet nævnt tidligere, at give mulighed for, at forsyningsselskaberne kan få oplyst skyldneres personnumre, for at SKAT kan inddrive gælden. Det er SKAT, der har ansvaret for inddrivelse af kommunernes gæld, og det ansvar gælder også for kommunalt ejede selskaber.

For det andet gives der hjemmel til at give en person, der anmoder om det, henstand med indregnet restskat. Denne henstand skal være mulig, hvis indregningen medfører, at der hos personen ikke vil kunne gennemføres inddrivelse, uden at vedkommendes levestandard vil blive endog meget lav. Pointen med det forslag er, at en eventuel henstand sker ud fra nogle helt objektive kriterier. Det er ganske fornuftigt. Det er mindst lige så fornuftigt, at vi laver den nye hjemmel til at give henstand til personer, for hvem henstanden er nødvendig for at kunne opretholde et fornuftigt levegrundlag. Vi kan naturligvis støtte lovforslaget, hvor en del af det jo er opfølgning på en kommuneaftale, som vi og mange andre partier også står bag.

Kl. 11:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører. Kl. 11:11

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi kan støtte lovforslaget, når vi får sikkerhed for, at databeskyttelseslovgivningen er overholdt vedrørende udleveringen af cpr-numre, og vi støtter selvfølgelig også muligheden for at kunne give henstand med inddrivelse af skattegæld.

Lad mig sige, at begge forslag i virkeligheden berører en meget væsentlig problemstilling, nemlig at myndighedernes inddrivelse jo i nogle tilfælde er frygtelig dårlig. Det er mit indtryk, at der er rigtig mange, der faktisk undgår at komme til at betale det, de skal betale, dels fordi ressourcerne hos SKAT er for små, dels fordi nogle er mere kreative end andre. Og så er der altså folk med meget lav indkomst, der er på kontanthjælp eller på anden måde har meget lav indkomst, som bliver ufattelig hårdt ramt af inddrivelse. Det er en problemstilling, som vi har rejst i finanslovsforhandlingerne, og som vi jo diskuterer i større bredde med skatteministeren, nemlig at det ikke kan passe, at man inddriver i forhold til børnecheck og i forhold kontanthjælp, og at nogle mennesker i virkeligheden får inddrevet gæld på en måde, så de ikke har tilstrækkeligt at leve for bagefter. Det er vi nødt til at tage hånd om, for der driver vi jo folk ud i dyb, dyb fattigdom. Der skal vi prøve at finde en metode til at undgå at det sker.

Det her går i den rigtige retning. Dem, der bevidst løber fra en varmeregning eller elregning, og som har pengene, skal selvfølgelig af med pengene, men hos dem, som ikke har noget, skal man ikke overdrevent prøve at inddrive pengene eller gælden, fordi det bare driver folk ud i fattigdom. Så vi støtter lovforslaget, men gør altså også opmærksom på, at der er en bredere problemstilling end den, vi behandler i dag.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances fører. Kl. 11:13

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Dette lovforslag er delt i to dele. Den ene del har til hensigt at gøre det nemmere for kommunale forsyningsselskaber at inddrive gæld hos forbrugere og virksomheder, som de leverer til, og den anden del handler om, at personer med lave indkomster skal have mulighed for henstand med at betale restskat. Vi kan støtte den sidste del, som handler om, at personer med lave indkomster skal have mulighed for at få henstand med betaling af restskat. Det synes vi er helt godt og rigtigt.

Den første del er vi noget mere betænkelige ved. Selve princippet om, at kommunale forsyningsvirksomheder skal have lov til at tage deres tilgodehavende via SKAT direkte fra lønudbetalingen, stiller efter vores opfattelse de kommunale forsyningsselskaber i en bedre position end andre private kreditorer, og vi kan ikke se, hvorfor der skal gøres den forskel. Et teleselskab, som en person skylder penge, har ligeså meget ret til at få sit tilgodehavende tilgodeset. En håndværker, der også har penge til gode, har ligeså meget ret som et kommunalt forsyningsselskab. Så selve det princip, at der er en forskelsbehandling – som i forvejen eksisterer, men som nu med dette lovforslag gøres mere smidig til gavn for de kommunale forsyningsselskaber – støtter vi ikke.

Derfor forventer jeg, at vi stemmer imod det her lovforslag, fordi vi ikke synes om det første element, selv om vi synes om det andet element.

Kl. 11:14

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:14

Frank Aaen (EL):

Er Liberal Alliance opmærksomme på, at når det drejer sig om f.eks. forsyningsvirksomhed, kan man sige, at folk jo har ret til forsyning, og dermed kommer der – måske – en gæld. Det er én situation.

Den anden er, hvis en håndværksmester entrerer med en person, for så kan vedkommende jo tage stilling til, om vedkommende ønsker at udføre arbejdet og risikere en gæld.

Det er to vidt forskellige situationer. I den ene har man sådan set ikke nogen mulighed – og skal heller ikke have nogen mulighed – for at forhindre, at der kan opstå en gældssituation. I den anden er det jo den selvstændigt erhvervsdrivende, der har ansvaret for, om vedkommende vil yde en kredit til en, som måske ikke vil betale. Er vi ikke enige om, at det er en principiel forskel?

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Ole Birk Olesen (LA):

Det er en betragtning, som jeg ikke havde gjort mig, før hr. Frank Aaen gjorde mig opmærksom på det, og det kan da selvfølgelig gøre, at man skal tænke over tingene en ekstra gang. Men jeg tror stadig væk, at vores indstilling til det – til trods for den principielle forskel, som hr. Frank Aaen nævner – vil være, at der ikke skal gøres forskel på, hvem der først kan få deres tilgodehavende, altså om det skal være kommunale forsyningsselskaber, eller det skal være almindelige private kreditorer.

Kl. 11:15

Formanden:

Hr. Frank Aaen. Ikke mere? Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan godt støtte forslaget. Med hensyn til henstandsdelen deler vi den – ikke bekymring, men den sådan undersøgende vinkel på, hvorfor man ikke bare gennemfører det i lyset af det, som Landsskatteretten har udtalt. Det må vi lige drøfte i udvalget. Men vi kan godt støtte den principielle tilgang på det her område.

Vi lavede jo selv i 2005 en aftale med kommunerne, da vi sad VK-regeringen, om at inddrive offentlig gæld. For selv om vi synes, at man betaler for meget i skatter og afgifter, så må være sådan, at man betaler det, man skal betale. Derfor lavede vi den aftale, at man kunne lave en samlet inddrivelse af al offentlig gæld. Der fik vi af forskellige årsager ikke de kommunale forsyningsselskaber med. De kommer så med i den aftale, der er lavet nu her med KL, og som vi drøfter i Folketinget i dag. Derfor kan vi godt støtte forslaget her. Vi er egentlig normalt betænkelige ved, at man bare sådan kan inddrive skatter og afgifter fra folk, men her handler det jo om ting, der er i restance, og som *skal* betales, og der har samfundet krav på, at de ting selvfølgelig bliver betalt. Så må vi tage en principiel diskussion

om, om man skal betale mindre. Men man skal selvfølgelig betale det, der skal betales, og derfor kan vi godt støtte forslaget her.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 11:17

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil godt sige tak for debatten, som jo var overvejende positiv. Det er jeg meget tilfreds med.

Det er jo rigtigt, som det er sagt, at lovforslaget er opdelt i to dele. Den første har at gøre med inddrivelse af gæld til de kommunale forsyningsselskaber, og der er der jo ret beset tale om en sådan forholdsvis mindre ting, hvor vi giver mulighed for, at SKAT mere effektivt kan inddrive gæld til forsyningsselskaberne, i og med at man får mulighed for at få nogle cpr-numre til sin rådighed. Det er nødvendigt, for at det nye EFI-system, det nye elektroniske inddrivelsessystem, kan fungere. Den mulighed har man ikke i øjeblikket, og den er man nødt til at have, hvis det skal fungere på en effektiv måde.

Den anden del er jeg også meget glad for at vi kan tage fat på. Den har at gøre med hele henstandsproblematikken. Jeg tror, der er mange af os, der ikke var så glade for de historier, som kom, hvor forskellige meget fattige mennesker fik krav fra SKAT og blev trukket i deres kontanthjælp, så de reelt ikke havde noget at leve for. Det var selvfølgelig ikke tilfredsstillende. Den praksis, som havde været der i mange år, blev ændret, fordi man i SKAT ikke mente, at der var lovhjemmel til den. Det er rigtigt, at Landsskatteretten kom med en afgørelse tidligere i år. Og så bliver der spurgt: Hvorfor skal vi så ændre lovgivningen? Det skal vi, fordi vi mener, det er vigtigt at være på fuldstændig sikker grund. Det, som Landsskatteretten gav afgørelse om, var, at der i øjeblikket er mulighed for en skønsmæssig vurdering af de her ting, og det, man jo gør her, er, at man stiller nogle objektive kriterier op for, hvornår der er mulighed for at give henstand, og det har vi følt er vigtigt. Derfor kan man sige, at det styresignal, vi ændrede på grundlag af Landsskatterettens afgørelse, sådan set er fint nok, men det giver et langt, langt mere sikkert fundament, at vi får de objektive kriterier, som lægges ind i det her lovforslag. Men hvis der er brug for det, kan vi jo uddybe det nærmere i udvalgsbehandlingen.

Men bortset fra det, så tak for behandlingen her i Folketinget.

Kl. 11:20

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Som sagt er der nok nogle af de der mere juridiske spidsfindigheder, som det giver mere mening at vi graver ned i i udvalgsarbejdet. Men så til den politiske del: Når SKAT kommer og siger, at der ikke er hjemmel til den praksis, der kører, og at man er nødt til at lave den om, og man sender det her styresignal, som det jo hedder, i 2012, hvorfor gav det så ikke ministeren anledning til allerede i 2012 at ændre loven og således undgå den situation, hvor folk med meget, meget få penge har oplevet i 2013 at blive opkrævet deres restskat og ikke havde mulighed for henstand, som de havde hidtil? Der må jo være en overvejelse hos regeringen om, hvorfor man ikke har valgt at reagere på den melding fra SKAT om, at det kneb med, at det her var helt efter bogen. Der vælger man så at køre en strammerkurs og siger: O.k., det er der ikke hjemmel til længere. Kan ministeren forklare logikken i, at da den her sag popper op i 2012, vælger regeringen ikke at gøre noget ved det?

Kl. 11:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:21

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, det kan man godt diskutere om vi burde have gjort. Jeg tror sådan set, at spørgeren kan have ret i, at det burde vi have gjort i 2012. Det, som var den juridiske vurdering i Skatteministeriet, var, at der ikke var hjemmel til det. Og så kommer Landsskatteretten med sin afgørelse her tidligere på året. Vi ændrer så styresignalet, og for at være på helt sikker grund har vi foreslået den her lovændring. Men jeg er helt med på, at det burde vi nok have taget fat på noget før – ja.

Kl. 11:22

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Så vil jeg gerne kvittere for det sidste, som skatteministeren siger. For der indrømmer skatteministeren, at der så er lavet en forkert vurdering. Man valgte i 2012 at køre over den ordning, der har været praktiseret i mange år, som sikrer, at folk med meget, meget få penge ikke risikerer at blive trukket så hårdt, at de ikke har mulighed for at klare dagen og vejen. Det kan jeg forstå at skatteministeren fortryder nu. Jeg synes, det er fint at få en klar politisk tilkendegivelse af, at det skulle man have løst for et år siden og ikke først nu. Det takker jeg for et klart svar på.

Kl. 11:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:22

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, jo, men man er jo tit sådan ude i nogle juridiske problemstillinger, hvor der ikke er nogen helt klar facitliste. Der havde juristerne i Skatteministeriet så vurderet, at der ikke var lovhjemmel til det, og det kan man så sige var i hvert fald politisk ikke særlig hensigtsmæssigt. Og i og med at Landsskatteretten så siger senere hen, at der er mulighed for det, så vil jeg så medgive: Jo, den afgørelse burde man ikke have truffet. Men nu retter vi op på det gennem det her lovforslag.

Kl. 11:23

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om fremrykning af skattelettelser fra Aftaler om Vækstplan DK.

Af Peter Christensen (V) og Torsten Schack Pedersen (V). (Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 11:23

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 11:24

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Venstre har stillet forslag om at gennemføre en fremrykning af en række elementer i aftale om Vækstplan DK, så de træder i kraft allerede fra 2014 i stedet for 2015. Venstre ønsker således at udmønte en del af deres eget finanslovsforslag igennem en folketingsbeslutning uden om finanslovsforhandlingerne. Det er måske sådan lidt særegent. Ikrafttrædelsen af de enkelte elementer i aftale om Vækstplan DK er afstemt, så der er balance i det samlede aftalekompleks. Denne balance mellem lempelser og finansiering bliver også accepteret af Venstre.

Nu vil Venstre så ændre på aftalens indhold, omtrent et halvt år efter vi vedtog de lovforslag, som udmøntede elementerne i aftale om Vækstplan DK. Her foreslår Venstre, at fremrykningen finansieres ved de reserver på finansloven, som regeringen har afsat til højt prioriterede områder, og som det er kutyme at udmønte med partierne bag en finanslovsaftale.

Regeringen er ikke enig i den foreslåede finansiering, for vi ønsker at prioritere den samlede reserve på knap 1 mia. kr. til driftsudgifter på finanslovsforslaget på anden vis. For det første vil regeringen afsætte 400 mio. kr. til målrettede initiativer i forhold til socialt udsatte, grøn omstilling og teknologi som bekæmpelse af social dumping. For det andet vil regeringen afsætte knap 600 mio. kr. til andre højt prioriterede områder, der bidrager til at indfri regeringens målsætning om realvækst i det offentlige forbrug på 0,5 pct. i 2014.

Som nævnt ønsker regeringen altså at bruge reserverne på finansloven til regeringens prioriteter og ikke til at opfylde Venstres ønsker uden om finanslovsforhandlingerne. Det er nu engang sædvanlig praksis, at partier rejser deres ønsker til finansloven over for regeringen i forhandlingerne om finansloven – det har Venstre også gjort – frem for at fremlægge og forhandle ønskerne i Folketingssalen. Regeringen kan derfor ikke bakke op om dette beslutningsforslag.

Kl. 11:25

Formanden:

Tak til skatteministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 11:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Skatteministeren siger, at det er lidt mærkeligt, at Venstre kommer med forslag, der udmønter vores finanslovsforslag. Altså, andre gange hører vi kritik af, at vi fremsætter for få beslutningsforslag. Det er en helgardering, man kommer med fra regeringens side, men så er man da også sikker på, at på eller en tidspunkt kan man vel ikke undgå at ramme noget, eller også rammer man præcis ingenting.

Nå, men til det indholdsmæssige: Altså, da der blev forhandlet om vækstpakken, var der ingen tvivl om, at det var Venstres klare ambition at få mest muligt til at træde i kraft hurtigst muligt. Vi kom så langt, som vi kunne, med regeringen, for der var ikke mulighed for at skaffe økonomisk råderum til mere. Det var meldingen fra regeringen. Så er det, vi siger: Når regeringen så fremsætter et finanslovsforslag, hvor der er en reserve, som kan udmøntes, ja, så er der mulighed for det. Og når regeringen har været så optaget af at sige, at vækstpakken skulle sikre private arbejdspladser – det er jo som et ekko af det, vi har sagt i Venstre – så er det bare, jeg ikke forstår, hvorfor regeringen ikke vil være med til at sikre, at den størst mulige effekt i forhold til at sikre private arbejdspladser allerede kommer fra den 1. januar af.

Kl. 11:27

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 11:27

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Man skal passe på, at man ikke afslører, hvad der sker i forhandlingerne om finansloven, men alligevel vil jeg godt sige, at det her er et argument, jeg har hørt før. Derfor synes jeg sådan i det hele taget, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt, og jeg har i hvert fald ikke tænkt mig at stå og føre finanslovsforhandlinger her fra Folketingets talerstol gennem et beslutningsforslag fra Venstre.

Med hensyn til det substantielle kan der være forskellige diskussionsfelter dér, som vi kunne tage andetsteds, hvis der blev lejlighed til det, men i det hele taget synes jeg ikke, vi skal føre finanslovsforhandlinger på den her måde. Det agter regeringen i hvert fald ikke.

Kl. 11:28

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det centrale er jo: Hvad er det, vi kan gøre fra Folketingets side for at sikre, at vi får gang i væksten i Danmark? Hvordan kan vi sikre, at flest mulige kommer i arbejde? Hvordan kan vi sikre private arbejdspladser? I den forbindelse har vi lavet en vækstaftale, som, det må vi jo sige, er en aftale, regeringen virkelig har været tilfreds med, men hvorfor er det så ikke hensigtsmæssigt, at vi får den til at træde i kraft noget hurtigere? Det er der et klart politisk ønske om. Kan skatteministeren se, at det ville være virkningsfuldt at fremrykke de elementer, som beslutningsforslaget går på?

Kl. 11:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:28

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg er ikke sikker på, at det vil have den store virkning i forhold til beskæftigelsen, det må jeg indrømme, for det, at vi har aftalt de her elementer, betyder jo, at virksomhederne kan planlægge ud fra det. Og det er jo det, de gør i øjeblikket. Mit indtryk er, at der bredt i erhvervslivet er ganske, ganske stor tilfredshed med Vækstplan DK, og jeg har ikke hørt meget højlydte krav om, at vi skal fremrykke den. Det er måske noget, man godt vil nogle steder, men jeg tvivler meget på, at det isoleret set ville få ret stor betydning for beskæftigelsen, i og med at virksomhederne jo allerede i dag planlægger efter, at de vil få de lempelser på et senere tidspunkt.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til skatteministeren. Hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:29

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Jeg er jo i et og alt enig med skatteministeren og også i denne sag. Jeg synes jo, at det er sådan lidt underligt, at vi skal se sådan et forslag fra Venstre, samtidig med at vi kører finanslovsforhandlinger andre steder, hvor det jo ville være på sin plads, at Venstre tog dette forslag med. Jeg vil selvfølgelig også gerne rose Venstre for langt om længe at fremsætte et forslag. Jeg synes måske bare, at timingen for at komme med forslaget er skæv i forhold til finanslovsforhandlingerne, der er i gang. Det var som sagt der, at man skulle komme med forslaget.

Men når det nu er på bordet, vil jeg da godt give det et par kommentarer med på vejen. Det her sætter jo en tyk streg under den debat og den valgkamp, der i øjeblikket er i gang i forbindelse med et kommunalvalg, der finder sted her den 19. november. Venstre har jo ikke lyst til at være med til at give en håndsrækning til socialt udsatte, har ikke lyst til at være med til at bidrage til en yderligere grøn omstilling og har ikke lyst til at være med til at bekæmpe social dumping. Det er jo det, vi skal bruge de midler, som Venstre har foreslået til finansiering af det her forslag, til. Og vi vil yderligere bruge en hel del midler til at sikre en realvækst i de offentlige serviceudgifter, og det vil Venstre åbenbart heller ikke være med til.

Så det her forslag sætter jo en tyk streg under den debat, der er i gang i alle kommunerne i øjeblikket, nemlig den debat om, at Venstre vil nulvækst i den offentlige sektor. Og det er bl.a. Venstres kandidater ude i kommunerne, der skal svare på, hvor de penge skal komme fra ude i de enkelte kommuner. Det kan visse steder – og jeg tror mange steder – være svært at få Venstres lokale kandidater til at svare på det spørgsmål, men det kan jo være, at vi hører det fra Venstres ordfører her i salen i dag.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte forslaget fra Venstre.

Kl. 11:31

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Det virker, som om den socialdemokratiske ordfører slet ikke anerkender forudsætningerne for, hvordan man kan finansiere et velfærdssamfund, nemlig at der skabes private arbejdspladser, at der er et erhvervsliv, der har nogle vilkår, som gør, at det er attraktivt at investere og drive virksomhed i Danmark. Og ved at fremrykke de lempelser, vi har lavet en aftale om, gør man det mere attraktivt, det bliver mere interessant at øge beskæftigelsen i Danmark.

Der kan jeg, når det gælder den reserve, som regeringen har sat af – jeg kan jo godt frygte, at det er lokkemad til Enhedslisten – ikke forstå, at regeringen ikke vil stå ved nogle af de flotte skåltaler, man holder om, hvor vigtigt det er at gøre noget for beskæftigelsen, for her er en konkret mulighed for at anvende den reserve til at give bedre vilkår til vores virksomheder, så vi kan få gang i beskæftigelsen. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at den forståelse for, hvad det er, der skaber velstand og forudsætningen for velfærd, er fuldstændig fraværende i det indlæg, som den socialdemokratiske ordfører kommer med.

Kl. 11:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:32

John Dvrby Paulsen (S):

Det er jo lidt underligt at skulle svare på sådan et spørgsmål, her 6 måneder efter vi har indgået en aftale om en stor vækstplan, hvor det netop var forudsætningen for vækstplanen, at vi skulle øge den private beskæftigelse, og at vi skulle hjælpe med at fremme væksten i Danmark. Det var vi alle sammen enige om, det var Venstre også enig i, det var regeringen enig i, og det er et godt og ædelt formål.

Nu skal vi så høre, at det tilsyneladende i virkeligheden ikke er noget, vi ønsker, men jo, det ønsker vi i høj grad, men vi har også andre ønsker. Og det er rigtigt, at vi i forbindelse med finanslovsforhandlingerne har peget på, at de penge, som Venstre nu vil bruge til noget helt andet, vil vi hellere bruge til at hjælpe socialt udstødte; vi vil bruge dem til at bekæmpe social dumping; vi vil bruge dem til en grøn omstilling; vi vil bruge dem til at sikre, at der er en reel udvikling i det offentlige serviceniveau. Og det er fair nok, at Venstre ikke vil det, at Venstre vil have nulvækst og ikke vil give en håndsrækning til socialt udsatte, ikke vil bekæmpe social dumping. Men så kom dog ud og sig det åbent og ærligt. Vi siger åbent og ærligt, at vi har lavet Vækstplan DK, der bidrager til væksten i Danmark, men at vi også har ambitioner på andre områder, bl.a. at bekæmpe social dumping og at vi ikke skal have nulvækst i Danmark.

Kl. 11:33

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Virkeligheden var bare, at regeringen ikke mente, at det kunne lade sig gøre, at den ikke mente, at der var råd til at gøre de ting hurtigere, som vi havde aftalt. Og det er det. Nu har regeringen fremlagt et finanslovsudspil, og der er rum til det.

Der er det bare, jeg synes, det er ærgerligt og trist, at man, når man her har muligheden for at give en hjælpende hånd til det, der er forudsætningen for, at vi har et velfærdssamfund, nemlig at vi har en stærk privat sektor med arbejdspladser, så vælger ikke at gøre det og pakker det ind i polemik. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke gør alt, hvad vi kan i fællesskab, for at få mere gang i væksten i Danmark.

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

John Dyrby Paulsen (S):

Lad mig slå det helt fast: Der er det råderum, Venstre gerne vil have, hvis man siger ja til nulvækst i den offentlige sektor – det siger vi nej til – hvis man ikke vil bekæmpe social dumping – det vil vi gerne – hvis man ikke vil give en håndsrækning til de socialt udsatte – det vil vi gerne – hvis man ikke vil bidrage yderligere til grøn omstilling – og det vil vi gerne – og derfor er der ikke det råderum.

Kl. 11:34

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her forslag er et forslag fra Venstre, som handler om, at man vil fremrykke den del af vækstpakken, som Dansk Folkeparti var med i. Det er en aftale, som blev indgået før sommerferien. Den omhandler bl.a. en afskaffelse af den vægtbaserede emballageafgift, en forhøjelse af grænsen for skattekreditter for forsknings- og udviklingsaktiviteter, en nedsættelse af afgiften på brændsel til proces , et fradrag for selvstændiges syge- og arbejdsskadeforsikring og bedre vilkår for momsafregning. Det er alt i alt nogle supergode initiativer, som vi er glade for vi er en del af i forbindelse med vækstpakken.

Det her forslag går så ud på, at man vil fremrykke det til at træde i kraft allerede fra den 1. januar 2014. Vi synes som sagt, at det er rigtig gode initiativer, da de er med til at mindske omkostningerne for virksomhederne. Det giver dem så en bedre konkurrenceevne. En bedre konkurrenceevne skaber vækst. Og en vækst i samfundet giver arbejdspladser. Så Dansk Folkeparti kan støtte beslutningsforslaget. Vi synes, at det er godt, at man får fremrykket de her initiativer.

Jeg undrer mig egentlig over, hvorfor regeringspartierne ikke vil være med på det her. For når vi alle sammen kan blive enige om, at de her initiativer er supergode for dansk konkurrenceevne og derfor for vækstskabelsen, og når vi alle sammen er enige om, at Danmark har brug for de her initiativer, hvorfor så ikke sætte dem i værk et år tidligere, når der nu er penge til det i forbindelse med finansloven. Jeg synes ikke, at der er nogen grund til, at vi venter med de her initiativer. Vi har sådan set brug for arbejdspladserne nu. Vi har brug for en bedre konkurrenceevne nu. Og når man har finansieringen klar i forbindelse med finanslovens § 35, synes jeg jo, at det er underligt, at regeringspartierne ikke vil være med til at sætte de her initiativer i gang noget før.

I Dansk Folkeparti kan vi i hvert fald støtte Venstres forslag.

Kl. 11:36

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Frank Aaen.

Kl. 11:36

Frank Aaen (EL):

I de finanslovsforhandlinger, der foregår i øjeblikket – vi har både haft forhandlinger i salen, og vi har haft forskellige forhandlinger med regeringen – går hovedpunktet jo ud på, at vi skal sørge for en bedre velfærd, herunder en bedre velfærd for de ældre, rettigheder til de ældre, sådan at de f.eks. kan være sikre på at komme i bad to gange om ugen. Det er den måde, Enhedslisten gerne vil bruge de penge, der er, på.

Men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, at det er vigtigere end velfærd at få afskaffet emballageafgifter og give nogle flere skattelettelser til erhvervslivet. Jeg synes bare ikke, at det hænger sammen. For når jeg hører Dansk Folkeparti hernede i salen, når vi har diskussioner om velfærd, kan jeg høre, at der ikke er nogen grænser for, hvad Dansk Folkeparti vil gøre for at få mere velfærd, f.eks. for de ældre. Så står vi her i dag, og så vil man bare klatte 1 mia. kr. væk.

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu er der jo mere i finanslovsforhandlingerne end bare den her ene ting. Vi har sådan set også foreslået, at der skulle sættes nogle puljer af både til ældre og til sygehusvæsenet osv. Så den linje er vi sådan set enige med Enhedslisten i prioriteringen af. Der skal også komme bedre velfærd og sættes flere penge af til det.

Det her er bare ét element. Det er 1 mia. kr., som vi foreslår man fremrykker initiativer for for at skabe nogle arbejdspladser, for det er altså også et rigtigt vigtigt element.

Så har vi nogle andre finansieringselementer om at foreslå flere penge til bl.a. ældre, så man kan sørge for, at de kan komme i bad og få gjort rent noget oftere, end de ellers får. Det kunne bl.a. ske ved – det ved jeg godt Enhedslisten ikke er med på – at sætte ulandsbistanden ned til 0,7 pct. af BNI, som FN anbefaler. Så vidt jeg husker, jeg er ikke hundrede procent sikker på tallet, er det noget med 2½ mia. kr., det forslag giver. Så vi har andre finansieringsforslag til at hjælpe med at skabe en bedre ældrepleje.

Men jeg synes altså, at det også er vigtigt, at man sørger for, at der kommer gang i væksten, og at vi får nogle flere private arbejdspladser.

Kl. 11:38

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:38

Frank Aaen (EL):

Vi er helt enige i, at der er brug for flere arbejdspladser. Men med de her klatskattelettelser til erhvervslivet, der alligevel løber op i en lille mia. kr., ligger der jo ikke nogen som helst form for garanti for mere beskæftigelse. Og vi ved jo, at den ramme, bl.a. på grund af den politik, som Dansk Folkeparti har været med til at føre sammen med Venstre og Konservative i den tidligere regering, har været med til at gøre de økonomiske rammer meget snævre.

Derfor må jeg sige, at det her er et valg. Og jeg forstår ikke Dansk Folkepartis valg. Enten bruger man pengene på mere velfærd, og det er der bestemt brug for for de ældre og for børnene, eller også giver man bare erhvervslivet flere skattelettelser, end man allerede har givet dem – et interessant valg.

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er en lidt sjov måde at stille det op på. For Enhedslisten er med på, at vi skal skabe nogle flere private arbejdspladser, men det her kalder man sådan ligesom en klatskattelettelse. Jeg har altså ikke på noget tidspunkt set forslag fra Enhedslisten om skattelettelser til erhvervslivet eller nogle initiativer, der skal hjælpe til at skabe private arbejdspladser. De drejer sig kun om offentlige arbejdspladser.

Det er lidt en underlig tankegang, synes jeg, for kunne man forestille sig, at vi havde et velfærdssamfund, hvis vi ikke også havde et stærkt erhvervsliv? Altså, uden at der er nogle, der arbejder i det private erhvervsliv, og som betaler skat, så der bliver nogle penge til bl.a. at betale hjemmehjælperne eller skolelærerne, er der jo ikke noget velfærdssamfund. Derfor er det jo vigtigt, at vi prioriterer, at vi også har en god konkurrenceevne, som kan gøre, at der kommer en bedre vækst, så man kan skabe nogle arbejdspladser. Det er vi sådan set enige om blandt partierne på nær Enhedslisten er vigtige initiativer.

Det her forslag handler så bare om, om vi skal gøre det et år før end planlagt. Der synes jeg da, at det er rigtig ærgerligt, når vi alle sammen kan blive enige om, hvor vigtigt det er, at vi så ikke kan gøre det tidligere, når der nu er sat penge af til det på finansloven.

Kl. 11:40

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:40

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Jeg skal bare have afklaret det, så jeg forstår det helt klart og tydeligt. Vi er jo enige om, at vi gerne vil skabe flere private arbejdspladser i det her land, men der er jo også den anden side af sagen, nemlig hvordan man så finansierer det. Og det, vi har tænkt os at bruge pengene på – som det er foreslået finansieret af Venstre i forbindelse med det her lovforslag – er jo at bekæmpe f.eks. social dumping, at give en håndsrækning til socialt udsatte, at sørge for, at realvæksten i den offentlige service holder sig et godt stykke over den nulvækst, som er Venstres forslag.

Jeg havde det indtryk, at Dansk Folkeparti gik ind for at holde en udvikling i den offentlige service, der ligger over den nulvækst, som er foreslået af Venstre, at man gerne vil bekæmpe social dumping, og at man gerne vil give en håndsrækning til socialt udsatte. Men nu hører jeg ordføreren stå og sige: Nej, det vil vi ikke alligevel. Kan ordføreren ikke forklare det lidt nærmere?

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:41

Dennis Flydtkjær (DF):

Man kan selvfølgelig også prøve at dreje de ting, jeg har sagt. Jeg har ikke sagt, at vi ikke vil være med til at bekæmpe social dumping. Jeg har ikke sagt, at vi ikke vil være med til at give penge til udsatte grupper. Det, jeg svarede Enhedslisten, var sådan set bare, at der er andre finansieringselementer end den ene milliard kroner, man har dér

Man kunne f.eks. lade være med at bruge så mange penge på konsulenter, som man jo bl.a. bruger flere milliarder kroner på fra statens side. Man kunne skære ulandsbistanden ned bare til det, som FN anbefaler, hvilket ville gøre, at vi faktisk stadig væk ville være blandt de fem lande i verden, der betaler mest i ulandsbistand. Så der er mange andre måder, man kan finde finansieringen til at gøre en masse andre gode ting for danske skatteydere på.

Så jeg synes, det er noget fordrejet, når man prøver at sige, at vi ikke vil være med til at gøre noget ved bl.a. social dumping. Jeg synes i øvrigt, at det er lidt spøjst, for det er sådan set alle de partier, som er meget EU-positive herinde, som er skyld i det. Havde man nu ladet være med at ophæve østaftalen, så det ikke vrimlede ind over grænsen med billig østeuropæisk arbejdskraft, havde vi ikke haft det problem, vi har i dag. Så det er lidt billigt – som man altid ser det i pressen – at man altid giver skylden til det gamle VKO, set med Dansk Folkepartis øjne, når det egentlig er de partier, som hele tiden støtter EU, som vil have de åbne grænser, der er skyld i den her store indvandring af østeuropæisk arbejdskraft.

Kl. 11:42

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:42

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, men nu er det jo sådan, at der ligger et forslag med en konkret finansiering. Så kan man jo ikke sige: Jamen vi ser bare bort fra den finansiering, for der kunne man gøre alt muligt andet – et eller andet let og luftigt, og så får man det til at passe. Man er da nødt til at tage finansieringen, som er konkret i det her forslag, med ind. Og det betyder altså bare, at der bliver færre penge til bekæmpelse af social dumping. Det betyder, at der bliver færre penge til udviklingen af den offentlige service. Det betyder, at der bliver færre penge til at give en håndsrækning til socialt udsatte.

Det er jo derfor, vi spørger meget konkret ind til det. Er Dansk Folkeparti virkelig indstillet på, når det så kommer til stykket og man skal stemme for sådan et forslag her og har tænkt sig at stemme for, også at sige nej til at bekæmpe social dumping, nej til at give en hånd til socialt udsatte, nej til, at det offentlige serviceniveau skal ligge over den nulvækst, som Venstre har foreslået?

Kl. 11:43

Kl. 11:43 Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu ved jeg jo, at hr. John Dyrby Paulsen har været finansordfører for Socialdemokratiet. Man skulle egentlig tro, det ikke havde været tilfældet, når han ikke udviser større forstand på nationaløkonomi, for en ting er, hvordan man finansierer det forslag, som Venstre har, med 1 mia. kr., men det betyder ikke, at der ikke også kan være andre finansieringselementer i en finanslov.

Vi foreslår jo konkret, at man sætter ulandsbistanden ned til 0,7 pct., det er ca. 2,5 mia. kr. Det her forslag koster 1 mia. kr., som der er finansiering til allerede i § 35 på finansloven. Satte man nu ulandsbistanden ned, havde man 2,5 mia. kr. – ikke bare 1 mia. kr., men 2,5 mia. kr. – så man kunne faktisk have meget mere end den pulje, som regeringen har sat af. Det er et spørgsmål om prioriteringer på en finanslov, og det undrer mig egentlig, at den socialdemokratiske tidligere finansordfører ikke har mere styr på, hvordan økonomien ser ud.

Kl. 11:43

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, at den kommentar kalder på et spørgsmål om DF's finansieringsforslag ved at sætte ulandsbistanden ned til 0,7 pct.: Er de penge ikke allerede brugt på noget andet, f.eks. et finanslovsforslag?

Kl. 11:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:44

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er præcis noget, vi foreslår i vores finanslovsudspil og i vores oplæg til forhandlingerne, som vi desværre ikke er blevet inddraget i ud over i nogle skinforhandlinger. Det er netop i de udspil, vi har foreslået, at der bliver sat flere penge af til bl.a. ældreplejen. Så jo, det er rigtigt, at nogle af de penge er blevet brugt på det.

Men kommentaren fra hr. John Dyrby Paulsen var jo netop, at vi, når vi siger ja til det her forslag, ikke vil alt det andet. Det er jo noget – undskyld, jeg siger det – vrøvl at sige, for sådan hænger tingene jo ikke sammen. Man kan jo godt have andre forslag og andre finansieringskilder til andre ting i ens ideer til et finanslovsudspil.

Kl. 11:44

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 11:44

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen grunden til, at jeg spurgte, er, at hver eneste gang, der kommer et forslag fra DF, som skal finansieres, skal det finansieres af de 2,5 mia. kr. fra ulandsbistanden. Og udgiften til den samlede bunke af forslag, der skal finansieres, overstiger altså langt 2,5 mia. kr. Så jeg er bare interesseret i at høre, om de ekstra penge til ældre f.eks. skal fjernes for at bruge penge til det her forslag, for man kan jo kun bruge pengene en gang.

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er fuldstændig korrekt, og det burde SF måske have tænkt på, før de gik til valg på alverdens vidtløftige løfter, som der overhovedet ikke var nogen finansiering på, men man kan selvfølgelig blive klogere, når man er kommet i regering.

Der er selvfølgelig andre finansieringsforslag. Man kunne lade være med at bruge flere milliarder kroner på konsulenter i staten. Man kunne lade være med at give kæmpe selskabsskattelettelser, hvilket jeg ved at Socialdemokraterne og SF var modstandere af før valget. Det har man så nu brugt flere milliarder kroner på. De penge kan også kun bruges en gang, men dem kunne man måske bruge på noget andet. Så der er mange finansieringselementer, man kunne tage ind i en finanslovforhandling, hvis vi ellers blev indkaldt til reelle forhandlinger, hvilket vi ikke er blevet endnu.

Kl. 11:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Boye Koch som radikal ordfører.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Pernille Bove Koch (RV):

Da vores ordfører desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende på hans vegne:

Regeringen fremlagde i foråret Vækstplan DK, en plan, der før sommerferien blev stemt igennem af et bredt flertal i Folketinget. Vækstplanen opstiller ambitiøse mål for vækst og beskæftigelse i den private sektor, og det er helt afgørende, at vi gør det mere attraktivt at investere i danske virksomheder og private arbejdspladser. Danmark skal i arbejde, og tilliden til fremtiden skal tilbage. Vækstplanen er et vigtigt element i Danmarks samlede bestræbelser på at komme ud af den økonomiske krise.

Venstre foreslår nu, at man gennemfører en fremrykning af en række elementer fra aftalen, Vækstplan DK, så de træder i kraft allerede for 2014 i stedet for året efter. Reelt ønsker Venstre, at en del af deres eget finanslovsforslag stemmes igennem som en folketingsbeslutning uden om finanslovsforhandlingerne.

Det er vigtigt for Radikale Venstre at påpege, at der er tale om et samlet aftalekompleks, og at de enkelte elementer er nøje afstemt i forhold til ikrafttræden og finansiering. På baggrund af dette kan Radikale Venstre ikke støtte Venstres forslag.

Kl. 11:47

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Regeringen stod i foråret bag en vækstplan, der sikrer vækst og arbejdspladser frem mod 2020. Med planen sikrer vi både økonomisk vækst med private job og forbedringer i velfærden med en moderat vækst i det offentlige forbrug. Det synes vi er en fornuftig balance, og det er den rigtige form for ansvarlighed, både økonomisk og socialt. Med planen er der samtidig skabt stabilitet omkring virksomhedernes rammer. Tillid og tro på fremtiden har været et vigtigt signal med det, der er blevet lagt frem. Det er fulgt op i det forslag til finanslov for 2014, som regeringen har fremsat, og som der i øjeblikket forhandles om.

Med det forslag, Venstre nu har fremsat i salen, vil de ændre på det, der er lagt frem i vækstplanen, og fremrykke nogle af de skatteog afgiftslettelser, der er aftalt, fra 2015 til 2014. Det vil ikke alene være virkningsløst at foretage sådan en fremrykning, men også ændre i den balance mellem fornuftige rammer for virksomhederne og en stærk offentlig velfærd, som er så afgørende. Virksomhederne ved, at skatte- og afgiftslettelserne kommer. Det er den ro og sikkerhed, de har behov for. Derfor vil virkningen af fremrykningen ikke være stor. Den ene milliard kroner, som fremrykningen vil koste, kan derfor bruges både langt mere effektivt og bedre, så vi kan sikre både mest mulig beskæftigelse og forbedringer for danskerne.

For det, Venstre fremsætter, skal jo finansieres, og i regeringens forslag til finanslov for 2014 er der to muligheder for finansiering af fremrykningen. Den ene er ved at anvende den reserve til offentlige investeringer, som regeringen har lagt op til skal udmøntes i forbindelse med forhandlingerne, en reserve, der vil sikre forbedringer for danskerne, når der renoveres eller bygges lidt flere daginstitutioner eller skoler. Og samtidig vil den sikre langt flere private arbejdspladser. Investeringerne er noget af det, der vil sikre flest arbejdspladser, og som altså er mest effektivt i en tid med høj ledighed.

En anden mulighed er at slække på væksten i det offentlige forbrug og anvende nogle af de midler, der bl.a. er afsat til socialt udsatte, grøn omstilling og social dumping, til fremrykning.

Regeringens forslag til finanslov for næste år vil netop sikre den balance, som er så væsentlig, og hvor vi prioriterer både vækst og arbejdspladser, samtidig med at vi forbedrer vores velfærd. Regeringen er ansvarlig over for danskerne, over for virksomhederne, og det afspejler sig klart i de prioriteringer, der er lagt frem i forslaget til næste års finanslov. Det fremsatte beslutningsforslag vil ændre i det og give en skæv balance, og derfor kan SF ikke støtte det.

Med en afsluttende bemærkning vil jeg også gerne påpege, som jeg tror ministeren også var inde på, at det er lidt specielt at fremsætte et beslutningsforslag i salen, samtidig med at der foregår finanslovsforhandlinger i Finansministeriet. Det synes jeg er en underlig praksis. Men som sagt: SF kan ikke støtte forslaget.

Kl. 11:50

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:50

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg skal bare høre, om SF's ordfører kan sige, hvordan det er gået med regeringens forventninger til væksten i 2014, fra vækstaftalen blev indgået, og så til i dag.

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg regner med, at Venstres ordfører henviser til de skøn, der kommer kvartalsvis fra Økonomi- og Indenrigsministeriet, og der er væksten blevet nedjusteret en smule, ligesom den er blevet det de foregående par gange, fordi det er svært at ramme hundrede procent korrekt. Det var det også under den tidligere regering.

Kl. 11:50

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at ordføreren kan bekræfte, at de vækstskøn, der lå til grund, da man lavede vækstaftalen, så ikke holder. Udsigten til vækst i Danmark er blevet mindre, siden man lavede vækstaftalen, og så er det, vi i al stilfærdighed fra Venstres side siger: Det må vi jo gøre noget ved, lad os lytte til, hvad Det Økonomiske Råd siger, hvad vismændene siger. Og de siger, at man skal fremrykke de her lettelser, fordi væksten er presset.

Men det giver altså ikke SF anledning til at sige: O.k., vi lavede en vækstaftale, havde forventninger til en vækst i 2014. Væksten bliver nu lavere, men vi gør ikke noget.

Kl. 11:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, nu synes jeg, hr. Torsten Schack Pedersen skærer tingene lige lovlig skarpt ud. Det er jo forventningerne til 2013, som er blevet nedjusteret. Vi kom rigtig dårligt ind i 2013, og det har påvirket de skøn, der er kommet løbende kvartalsmæssigt. Men vores forventninger til væksten i fremtiden er jo uforandret.

Kl. 11:52

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

KL 11:52

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget, men vi siger alligevel tak. Vi synes, det er et forslag, der rigtig godt illustrerer, hvad der er forskellen på det, der er borgerligheden i det her land – og indimellem også regeringen – og så Enhedslisten. For forskellen består jo i, om man ønsker at give skattelettelser til erhvervslivet for en lille milliard kroner – oven i de mange andre milliarder, som man i forvejen har foræret dem i skattelettelser – og uden nogen som helst form for garanti for flere arbejdspladser, eller om man ønsker at bruge de penge, der er til rådighed, til at øge velfærden, herunder at sørge for, at de ældre kan få en bedre pleje, end de får i dag, at børnene kan få en bedre pasning, end de får i dag, og alle de øvrige behov, der er ude i kommunerne inden for velfærden. Det er jo en forskel, der er til at se og til at føle på, og det synes jeg sådan set er meget godt, når man skal tage stilling til, om man støtter den ene side eller den anden side af Folketingssalen og i det politiske liv, også når det gælder det kommende kommunevalg. Så tak for forslaget, vi synes, det er rigtig fint, at man på den måde får illustreret, at der trods alt er forskel i dansk politik.

Så er der blevet sagt det her med Enhedslisten og beskæftigelsen, altså at det for os kun skulle dreje sig om, at vi ønsker beskæftigelse vedrørende de offentlige ansatte. Det er ikke korrekt. Det er jo korrekt, hvad angår den her lille milliard kroner – som jeg kan forstå at Dansk Folkeparti støtter at man kaster ud af vinduet uden at give nogen garanti for beskæftigelse – at det, hvis man brugte den til at forbedre ældreomsorgen og børnepasningen osv., ville kunne give i omegnen af 2.000-3.000 arbejdspladser, som ville være helt sikre, og som der ville være brug for udeomkring i kommunerne; det er rigtigt nok.

Men det, som Enhedslisten i øvrigt står for, er jo også det, at man gennemfører en masse grønne investeringer, en omstilling af vores energiforbrug, en omstilling af vores energiproduktion, hvilket vil give rigtig mange arbejdspladser i den private sektor. Vi foreslår re-

noveringer inden for det offentlige, som også vil give arbejdspladser i den private sektor. Vi er faktisk meget optaget af at sikre mere beskæftigelse inden for produktionen. Så det går på to ben i den her sag om at skabe beskæftigelse; det handler både om velfærd, og det handler om klima og energi; det vil jeg også gerne understrege.

Så vil jeg sige noget i forhold til det der med, at man tager fra de allerfattigste i verden for at give skattelettelser til erhvervslivet i Danmark, som i forvejen vælter sig i store overskud, og hvor Dansk Folkeparti altid siger, at vi tager bare lige lidt mere fra ulandsbistanden; her har jeg på fornemmelsen, at Dansk Folkeparti synes, at det hele helt skulle fjernes. Altså, jeg mener, at det er meget sigende, og tak for det! Altså, det handler jo om en prioritering, når det gælder de fattigste i verden, herunder flygtningene i Syrien. Det er jo en af de ting, der betales via bistandsmidlerne, altså det, at vi hjælper flygtningene i Syrien, dem, der står over for en vinter, hvor børnene dør af kulde, af sult, og hvor børnene ikke kan komme i skole og ikke har kunnet det i meget lang tid på grund af borgerkrigen dér. Det er også penge, som man ønsker at tage og give til erhvervslivet i Danmark, som bare bruger dem til at øge sit overskud. Tak for det! Jeg synes, det er meget illustrativt, men det er altså ikke en politik, Enhedslisten støtter.

Kl. 11:55

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen vil gerne have en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Ole Birk Olesen (LA):

Til det sidste her om at skære i ulandsbistanden: Der er forskel på at skære i nødhjælp og at skære i udviklingsbistand. Det, hr. Frank Aaen taler om nu, er nødhjælp, og mig bekendt er der ingen partier her i Folketinget, som vil skære i nødhjælpen, men der er partier, der vil skære i udviklingsbistanden ud fra en betragtning om, at den måske ikke skaber så meget udvikling, som hr. Frank Aaen forestiller sig.

Men det, jeg egentlig ville spørge til, er hr. Frank Aaens udsagn om, at dette beslutningsforslag illustrerer forskellen på borgerligheden og den regering, som hr. Frank Aaen støtter. Så den forskel er altså, om man vil gennemføre lettelser til erhvervslivet i 2015 eller 2014. Det er det, der gør, at Enhedslisten støtter denne regering, for den vil gøre det i 2015, mens borgerligheden vil gøre det i 2014.

Kl. 11:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:56

Frank Aaen (EL):

Der er forskel på nødhjælp og udvikling. Det, jeg taler om med hensyn til Syrien, er faktisk begge dele. Noget af det er ren nødhjælp, noget af det er også at sikre uddannelse til de børn, som nu er kommet væk fra deres skole på grund af ulykkelige omstændigheder. Så det er begge dele, men det er samme ramme. Altså, vi har nogle penge på finansloven, som skal gå både til nødhjælp og til udvikling, og det er dem, som Dansk Folkeparti gerne vil barbere. Vi synes bare, at vi skal påpege konsekvenserne af, at man tager fra de allerfattigste, herunder fra de flygtninge, der har problemer i Syrien. Det synes jeg bare hører hjemme i en debat.

Hvad angår den anden ting, så er det da velkendt, at Enhedslisten er meget skeptisk. Det var derfor, jeg også havde den lille indskudte bemærkning før. Vi er da meget skeptiske over for, at regeringen har lavet en aftale med borgerligheden om at forære milliarder og atter milliarder, der kunne være brugt til velfærd, til et erhvervsliv, og oven i købet selv indrømmer, at der ikke er sikkerhed for nogen som helst form for beskæftigelse gennem de skattelettelser. Så det er vel-

kendt, at Enhedslisten støtter regeringen på nogle punkter, og på andre punkter er vi skarpt kritiske.

Kl. 11:57

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:57

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil godt pointere, at når hr. Frank Aaen taler om børn, der fryser ihjel i Syrien, så er der ingen partier i dette Folketing, der mig bekendt har foreslået, at der skal spares på den nødhjælp, som kan redde dem fra at fryse ihjel. Så det var bare en fri fantasi fra hr. Frank Aaen på Folketingets talerstol.

Så vil jeg igen pointere, at hvis forskellen er så lille på borgerligheden og den regering, som hr. Frank Aaen støtter, så kan det undre, at det er dette ene år, der gør, at hr. Frank Aaens parti hele tiden holder hånden under regeringen, senest nu i dag, hvor hr. Frank Aaen har afgivet betænkning om, at hr. Frank Aaen ikke vil kræve af regeringen, at den betaler for meget opkrævet grundskyld tilbage til bolligejerne.

Kl. 11:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Frank Aaen (EL):

Det lyder, som om hr. Ole Birk Olesen har svært ved at læse fra den betænkning, som jeg har afgivet i dag om det spørgsmål. I den står, at vi ønsker, at folk, der har betalt for meget, skal have pengene tilbage, men at vi mener, det skal ske på et afklaret grundlag. Vi kan ikke bare åbne pengekassen og lade pengene flyde ud, vi er nødt til at være sikre på, at vi, inden vi ændrer ejendomsbeskatningen, så har et nyt grundlag at gøre det ud fra. Jeg synes, det er en saglig betragtning, som Liberal Alliance altså ikke gør sig umage med overhovedet at studere og finde ud af, at der var sådan en skelnen mellem det, som blev påstået nu, og det, som vi faktisk har skrevet.

Kl. 11:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så går vi til Liberal Alliances ordfører, og det er også hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:59

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Venstre har fremsat beslutningsforslag om at fremrykke nogle af de lettelser af skatter og afgifter, som erhvervslivets virksomheder betaler til det offentlige. Det går ud på, at de lettelser, som et bredt flertal i Folketinget allerede har aftalt skal gennemføres pr. 1. januar 2015, skal gennemføres allerede pr. 1. januar 2014. Det kan Liberal Alliance helt støtte. Det, der er god politik, skal helst gennemføres så hurtigt som muligt. Der er ingen grund til at vente, og derfor bakker vi fuldt ud op om dette forslag. Det var det.

Kl. 11:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 12:00

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti har under de indledende drøftelser om finansloven foreslået regeringen, at vi fremrykker den vækstaftale, vi havde, som betyder, at vi i stedet for at implementere aftalerne fra 2015 implementerer dem fra 2014.

Det gør vi, fordi vi kan se, at dansk økonomi stadig væk er i stilstand, at virksomhederne har manglende konkurrenceevne, at de belastes af verdens højeste skattetryk, at der ikke bliver skabt nye arbejdspladser i Danmark. Der vil de konkrete forslag, som vi aftalte under vækstforhandlingerne, emballageafgiften, skattekreditter, momsafregning osv., betyde, at virksomhederne vil blive bedre stillet. Det er jo slet ikke nok, i forhold til at vi skal give virksomhederne bedre konkurrencevilkår, for så skal vi have sænket selskabsskatten yderligere, vi skal have fjernet nogle skatter og afgifter, men det er et skridt på vejen.

Så derfor kan vi varmt støtte Venstres forslag. Vi har selv foreslået det under finanslovsforhandlingerne og står bag den aftale, vi har lavet, og derfor stemmer vi også ja til det her beslutningsforslag fra Venstre.

Kl. 12:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 12:01

(Ordfører for forslagsstillerne)

Torsten Schack Pedersen (V):

Først og fremmest vil jeg jo gerne takke Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance for opbakningen til forslaget. Det overrasker mig jo ikke, at vi i fællesskab i de blå partier mener, at det, der er brug for, er, at de lempelser, vi har aftalt med regeringen, bliver fremrykket. For det er jo ikke sådan, at verden er blevet et mere positivt sted for dansk økonomi, siden vi lavede aftalen, tværtimod er vækstskønnet for i år sænket. De økonomiske vismænd har i deres rapport anbefalet, at de lempelser, der er aftalt og vedtaget, bliver rykket frem for at sætte mere gang i væksten i Danmark.

For det er der, vi er udfordret. Vi er udfordret på, at der er for lidt gang i hjulene; vi er udfordret på, at vores virksomheder ikke har optimale konkurrencevilkår; og vi er udfordret på, at det, der i den sidste ende er med til at sikre, at vi har råd til at finansiere et velfærdssamfund i Danmark, er, at vi har et stærkt, velfungerende privat erhvervsliv. For uden et privat erhvervsliv er der slet ikke forudsætning for, at vi får skattekroner ind og kan finansiere den offentlige velfærd, som sikrer, at vi alle har mulighed for at blive behandlet på sygehuset, at ungerne kan komme i skole og de ældre kan få en ordentlig hjemmepleje. Det er det, det handler om, og derfor synes vi, at når vækstudsigterne stadig lader vente på sig, må vi gøre, hvad vi kan, for at hjælpe væksten på vej.

Så må man huske på, hvad regeringen sagde af positive ting om den vækstaftale, som vi jo fra Venstres side havde efterlyst i meget, meget lang tid. For helt tilbage i juni måned 2012, da vi lavede en skatteaftale, sagde vi, at der også skulle være en erhvervsskattepakke. Men så lød det fra regeringen, at det var helt meningsløst, det var der slet ikke brug for, det var helt uaktuelt. Da vi så diskuterede finanslov sidste efterår, i 2012, foreslog vi i Venstre også en erhvervsskattepakke. Nej, det var der ikke brug for, mente regeringen. Men så kom vi så hen over årsskiftet, og der begyndte at komme lidt lysere tider, og så gik det jo lige pludselig op for regeringen, at det, vi fra Venstres side hele tiden havde sagt, var rigtigt, altså at der var brug for at tage initiativer for at styrke vilkårene for vores virksomheder.

Så kan der jo siges meget om det forhandlingsforløb og længden af det – det kan være underordnet i den her sammenhæng, men jeg vil i hvert fald gerne gøre opmærksom på, at der ikke var nogen tvivl om fra regeringens side, at det var hjælpsomt, at det kunne skabe vækst og tro på fremtiden osv.

Så er det bare, at vi fra Venstres side siger, at når vi nu har lavet en aftale, der på en lang række områder er ganske fornuftig, hvorfor så ikke få den til at virke så hurtigt som muligt? Og vi pressede på for at få så meget igennem så hurtigt som muligt, da vi lavede aftalen, men der var nogle begrænsninger, i forhold til hvad regeringen ville være med til. Der var nogle økonomiske begrænsninger, og der måtte vi jo så acceptere, at sådan var det.

Men nu er regeringen så kommet med et finanslovsudspil, hvor der er en ramme, der betyder, at vi kan fremrykke en lang række af de lempelser, som ellers først ville være trådt i kraft den 1. januar 2015. Og der er det, at vores ønske fra Venstres side er ganske klart: Lad os nu tage alle de initiativer, vi kan tage fra Folketingets side, for at give væksten en hjælpende hånd for at sikre de bedst mulige vilkår for vores virksomheder. Vækstaftalen er ikke løsningen på alle landets problemer – det skal der ikke være nogen tvivl om. Det er et godt skridt i den rigtige retning, men det er bestemt ikke løsningen på alt, og derfor er vores ambitionsniveau i Venstre bestemt også højere. Det kan man også se af vores finanslovsudspil for 2014. Men her ligger der i hvert fald en oplagt mulighed for, at vi kan tage initiativer lige nu og her, der hjælper til, og det synes vi vil være naturligt at vi gør.

K1 12:06

Pengene er i regeringens eget finanslovsudspil – dem mener vi at vi skal aktivere. Og derfor er det jo et politisk spørgsmål om, hvorvidt man mener, at det, Folketinget kan gøre i en situation, hvor landet er presset i forhold til vækst, er at give bedre vilkår for vores erhvervsliv, eller om det er at bruge pengene på andre ting. Og det er jo ikke sådan, at det er de eneste muligheder, der er. Uden at det skal blive en lang finanslovsdebat, vil jeg sige, at vi jo fra Venstres side i vores finanslovsudspil har en ramme til at sænke skatter og afgifter for 5 mia. kr., fordi det set med Venstres øjne er vigtigere at sikre, at der kommer gang i hjulene, og at vi skaber private arbejdspladser, end at lade verdens største offentlige sektor vokse yderligere. Men det betyder jo ikke, at der ikke også er muligheder for at lave justeringer og forbedringer andre steder.

Men jeg vil sige, at det nok vil være naivt at være optimist i forhold til den udmelding, som skatteministeren kom med, hvor han sagde: Jamen nu forhandles der jo finanslov. Jo, jo, det gør der jo, men det er ikke ligefrem vores opfattelse, at der ligger store åbninger fra regeringens side. Vi tager også gerne diskussionen under finanslovsforhandlingerne, men jeg vil sige, at det jo ikke er uvant, at der er partier i Folketinget, som fremsætter beslutningsforslag om det, man har med i sit finanslovsudspil. Det tror jeg ikke man skal lede længe i historiebøgerne efter for at finde eksempler på, altså at partier, der kommer med forslag i deres finanslovsudspil, også fremsætter dem som beslutningsforslag. Jeg synes sådan set, at det på en lang række områder ville være besynderligt, hvis man ikke også gjorde det.

Men jeg kan forstå, at taktik og timing er en større udfordring for regeringen og regeringspartierne end det politiske indhold i det. Og det er selvfølgelig fair nok, at man anskuer noget så væsentligt som, hvad det er for nogle vilkår, man byder danske virksomheder, som noget taktisk og noget, hvor man kan overveje, hvornår det nu er hensigtsmæssigt at diskutere det. Fra Venstres side handler det om at levere resultater og tage den udfordring alvorligt, som der ligger.

Så vi takker fra Venstres side de tre partier, der har bakket op, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, for tilslutningen, og så må vi jo se, om regeringen alligevel kommer på bedre tanker, og om der bliver nye forhandlinger eller ej. Men Venstre er altså optaget af, at vi sikrer vækst og beskæftigelse i Danmark, og her har vi en helt konkret mulighed for at rykke noget frem, der vil være hjælpsomt, og for at gøre, som vismændene siger, altså forholde os til den situation, at vækstforudsætningerne er ringere i dag, end da aftalen blev indgået, og det mener vi vil være et fornuftigt og godt skridt i forhold til de udfordringer, som dansk økonomi står over for.

Kl. 12:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Der er en, der har bedt om ordet. Hr. John Dyrby Paulsen, værsgo, for anden runde.

Kl. 12:09

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand. Når jeg lidt usædvanligt har bedt om ordet i anden runde i den her sag, er det, fordi jeg gerne vil skære tingene meget klart ud for Dansk Folkeparti, og nu er Dansk Folkepartis ordfører ikke i salen, men jeg gør det alligevel og må sige, at hvis Dansk Folkeparti stemmer ja til det her forslag fra Venstre, som jo er meget konkret med hensyn til finansieringen, betyder det også, at Dansk Folkeparti stemmer ja til, at de penge ikke kan bruges til det, som skatteministeren og regeringen har sagt de vil bruge pengene til, nemlig til bekæmpelse af social dumping og en håndsrækning til socialt udsatte; man sørger for, at Venstres nulvækst ikke bliver en realitet.

Det bliver Dansk Folkeparti nødt til at forholde sig til, inden de trykker på knapperne i den her sag, når vi skal stemme om det her beslutningsforslag. Uanset om Dansk Folkeparti synes, at en del af forslaget er godt, bliver de nødt til også at forholde sig til finansieringsdelen af det, og det var ikke det, jeg hørte Dansk Folkeparti gjorde i dag. Så det er bare et godt råd til Dansk Folkeparti om, at den del hænger vi dem altså op på, når vi stemmer om det her beslutningsforslag, endnu en gang.

Kl. 12:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Kl. 12:11

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 8. november 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 12:11).